

20 lat WU (1991-2011)

WIADOMOŚCI UCZELNIANE

(213) kwiecień-maj 2011 r.

45^{lat}
OPOLSKIEJ
UCZELNI TECHNICZNEJ
1959 1966 2011

ISSN 1427-809X pismo informacyjne Politechniki Opolskiej

Wizyty ministrów
Dyskusje o nowej ustawie
Nagroda premiera
dla Piotra Niestonego

Profesor Piotr Obracaj, naukowiec, architekt, scenograf. Kierownik Katedry Budownictwa i Architektury na Wydziale Budownictwa i inicjator utworzenia na Politechnice Opolskiej kierunku architektura i urbanistyka. Ma na swoim koncie bogaty dorobek publikacyjny i projektowy, jest również autorem szeregu scenografii teatralnych. Należy do międzynarodowych organizacji skupiających architektów, scenografów i architektów teatru oraz inżynierów budownictwa. Łączy kompetencje inżyniera z wizją i duszą artysty. Wśród licznych zainteresowań wymienia także fotografię, którą przez kilka lat zajmował się profesjonalnie.

Na dobry początek

Wertując archiwalne numery Wiadomości Uczelnianych - a w pełni do tego sentymentalnego zabiegu uprawnia 20- lecie gazety - natrafiam w numerze z kwietnia 2005 roku na artykuł pod znamienym tytułem „Ojciec Święty Politechnika Opolska Cię żegna.”

Tytułowe zdanie nawiązywało do słów Ojciec Święty, Politechnika Opolska kłania się i prosi o błogosławieństwo - z jakimi ówczesny rektor Piotr Wach Piotr zwrócił do Jana Pawła II na specjalnej audiencji podczas pielgrzymki rektorów uczelni Wrocławia i Opola do Rzymu. Powodem tej peregrynacji w roku 2004 roku był jubileusz 25-lecia pontyfikatu i 50-lecia habilitacji Karola Wojtyły i wręczenie z tej okazji najzaczniejszemu przedstawicielowi świata akademickiego Złotego Lauru Akademickiego (warto przy okazji wspomnieć, że współrealizatorem lauru był prof. Ryszard Gluza znany nam jako twórca pomnika św. Jana Kantego). W tym roku, 1 maja środowisko akademickie naszego miasta znów zgromadziło się w opolskiej katedrze aby świętować beatyfikację Jana Pawła II. Te dwie ważne chwile - odejścia- Jana Pawła II i wyniesienia go na ołtarze dzieli ledwie 6 lat. Przez te 6 lat papieskie dęby posadzone po śmierci Jana Pawła II, na pamiątkę dnia jego urodzin wokół budynku politechniki przy ul. Mikołajczyka urosły. Posadzono ich 100, a w radosnej czynności sadzenia uczestniczyli pospół rektorzy Piotr Wach i Jerzy Skubis, nauczyciele akademicy i pracownicy administracyjni. Dęby, a przynajmniej niektóre z nich wzrosły, po majowym zazielenieniu mają przywołać na pamięć osobę i dzieło wielkiego papieża Polaka.

Tak świątecznie i radośnie zaczęty maj jeszcze przez kilka dni nie tracił swojego wyjątkowego charakteru. Nazajutrz w kraju obchodzony był Dzień Flagi Rzeczypospolitej Polskiej, w kolejnym - rocznica uchwalenia Konstytucji 3 maja, a 4 maja Politechnika Opolska celebrowała swoje święto. Zatem soczystą majową zielen uzupełniły biel i czerwień o odcieniu cynobru (czy jak mówiło się dawniej - karmazyn) widniejące na narodowej fladze.

A maj to na uczelni także czas studenckiej zabawy czyli dorocznych Piastoniów, które tym razem zajął się festiwalem nauki wraz z ulubionym przez mieszkańców piknikiem prezentującym naukowe atrakcje. Również w maju ruszył w trasę z uczelnianymi muzykami na pokładzie opolski ekspres dęty czyli kolejna edycja cieszącej się wielkim powodzeniem akcji Kolej na orkiestrę. A w Dziale Promocji i Kultury powstaje okolicznościowa wystawa przygotowywana tym razem z okazji jubileuszu opolskiej uczelni technicznej, wszak cały rok 2011 poświęcony jest obchodom 45-lecia.

Przyjrzyjmy się przez chwilę graficznemu znakowi 45-lecia. Zawiera on poza ozdobnikiem także trzy daty - 1959, 1966 i 2011. Pierwsza to rok powołania w Opolu punktu konsultacyjny Politechniki Śląskiej, z którego po kilku latach „wypączkowała” samodzielna uczelnia techniczna - co upamiętnia druga data. Wyższa Szkoła Inżynierska w Opolu powołana została w tym samym roku kiedy obchodzono Millenium chrztu Polski dokonanego przez Mieszka I w 966 roku. Wreszcie trzecia - 2011 wyznacza w życiu Politechniki Opolskiej rok jubileuszu, który znaczą liczne i różnorodne rocznicowe przedsięwzięcia opisywane na łamach WU.

Chciałam na chwilę jeszcze skierować uwagę Czytelników na papieskie dęby rosnące w I kampusie. Uczelniany fotograf odszukał drzewko, przy którym przed 6 sześcioma laty uwieczniła się grupka młodych pracowników. Warto zatem czasami spojrzeć na zielony szpaler okalający teren politechniki, jak warto mieć na uwadze przesłanie postaci, której dzieło mają upamiętniać.

 Krystyna Duda

WIADOMOŚCI UCZELNIANE
Pismo informacyjne Politechniki Opolskiej
Rok XX, nr 9 (213), kwiecień-maj 2011

Adres redakcji:
Dział Promocji
i Kultury Politechniki Opolskiej
ul. Proszkowska 76, bud. nr 5
45-738 Opole
tel.: 77 400 05 59, 77 474 82 95
tel., fax: 77 400 05 57

Redaktor naczelna: KRYSZYNA DUDA,

zdjęcia: SŁAWOJ DUBIEL,

redakcja: LUCYNA STERNIUK-GRONEK, TOMASZ CIECIERSKI,
projekt i skład: LUCYNA STERNIUK-GRONEK,

współpraca: MAGDALENA TOKARSKA (Biuro Rektora), ANDRZEJ SŁODZIŃSKI
(WB), IZABELA CAREWICZ (WEAII), ANNA STEFANOWSKA-STRZODKA (WM),
MIROSLAWA SZEWCZYK (WZiP), HANNA KOŚMIDER-MATWIEJCZUK (SJO),
MAŁGORZATA KALINOWSKA (OW), BEATA KOPKA (BG)

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i opracowywania redakcyjnego nadesłanych tekstów.

Numer zamknięto 20. 05. 2011 r.

Na okładce: rektor Jerzy Skubis i minister Witold Jurek

kwiecień - maj

3

Mirosław Gućwa z Uczelnianego Ośrodka Informatycznego (pierwszy z lewej) przy swoim dębie przed sześciu laty i dziś.

Jesteśmy w pierwszej pięćdziesiątce!

Politechnika Opolska jest na 48. miejscu w rankingu uczelni akademickich 2011, przygotowanym przez Perspektywy i Rzeczpospolitą.

Od zeszłego roku Politechnika awansowała aż o 7 pozycji i jest najwyżej notowaną uczelnią w regionie opolskim.

Pozycja Politechniki wzrosła również w zestawieniu uczelni technicznych. Opolska uczelnia przesunęła się z 15. na pozycję 13. Pod względem umiędzynarodowienia Politechnika zajmuje w rankingu Perspektyw i Rzeczpospolitej 33. miejsce spośród wszystkich uczelni w kraju. W kategorii innowacyjności sklasyfikowani zostaliśmy na 27. miejscu. „Prestizż wśród pracodawców 2011” pozwolił uzyskać PO

Galeria 2 strona – 2

Galeria Na marginesie – 8, 17

Na dobry początek – 3

Wywiad z...

Wiadomości Uczelniane to moje spełnione marzenie - wywiad z Krystyną Dudą – 5

Z prac Senatu

Z Senatu RP na Senat PO – 8

Demografii się nie oszuka – 9

Zarządzenia – 10

Sprawy nauki

Piotr Niesłony laureatem Nagrody Prezesa

Rady Ministrów - 11

Wiedza z pasją ...ale i sercem – 13

Cytowania pracowników – 14

Inwestycje i fundusze

Opolskie regionem wiodącym w wykorzystaniu środków unijnych – 17

Z życia Uczelni

Plagiat.pl – 18

Goście z Ukrainy odwiedzili Politechnikę

Opolską – 19

Teraz Polska! – 19

Szansa dla najlepszych – 20

Więści z Wydziałów

Biblioteka Główna

Biblioteka w oczach dziecka – 21

Galimatias w bibliotece – 22

Instytut Konfucjusza

Człowiek po chińsku – 22

Wydział Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki

Trzecie Otwarte Mistrzostwa Opola w Programowaniu Zespołowym – 23

Elektrycy to elita wśród inżynierów – 24

Ważne wyróżnienie – 24

Dzień Elektroniki – 25

Wydział Mechaniczny

Nagrodzony projekt – 25

Wydział Zarządzania

Naukowcy z politechniki w roli ekspertów – 26

Nasze laboratoria

Laboratorium Eksploatacji, Diagnostyki i

Monitoringu Maszyn Elektrycznych – 28

W numerze:

Promocja

Konkurencja nie śpi – 30

Politechnika jest rodzaju żeńskiego – 31

Bawiliśmy się równie dobrze, jak starożytni bogowie – 32

I ty możesz dołączyć do grona mecenasów! – 33

Autobus w barwach politechniki – 34

Sprawy studenckie

Studenci architektury na budowie amfiteatru – 35

Sport

Orędownik w słusznej sprawie – 36

Sukces studentek – 37

Kultura

Brzytwa Raczka – 38

Repertuary – 38

Nowości Wydawnicze – 39

WKŁADKA

Obserwacje - Niebo późną wiosną

Wywiad z...

Wiadomości Uczelniane to moje spełnione marzenie

Półka ze zszytymi w roczniki Wiadomościami ugina się już pod ciężarem papieru, zobaczymy tam mnóstwo sterczących z gazet zakładek, bo tak często szuka się potrzebnych informacji w tej wielkiej kronice wydarzeń uczelni.

W maju upływa 20 lat od ukazania się pierwszego numeru Wiadomości Uczelnianych. Jak to się wszystko zaczęło?

Kiedy powstała idea powołania gazety na naszej uczelni byłam pracownikiem nieistniejącej już jednostki - studium języka polskiego dla cudzoziemców. W ramach corocznego spotkania pracowników z prorektorem ds. nauki - wówczas tę funkcję pełnił prof. Jerzy Skubis - po omówieniu spraw bieżących stwierdził, że ma pewien pomysł, a nawet już upatrzoną osobę do jego realizacji. Chodziło właśnie o utworzenie gazety, a ja okazałam się osobą, która miała zająć się jego realizacją. Dodam, że nie była to pierwsza próba powołania pisma akademickiego na uczelni, bo w latach osiemdziesiątych na fali tzw. karnawału Solidarności wyszło kilka numerów Testu, jednak nie kontynuowano jego wydawania. Zaskakująca propozycja prof. Skubisa tyleż mnie przerażała, co ucieszyła. Przeraziła dlatego, że nie byłam na nią zupełnie przygotowana i uważałam, że nie mam odpowiedniego warsztatu, a z drugiej strony bardzo ucieszyła, bo praca w redakcji była moim marzeniem,

Krystyna Duda, absolwentka opolskiej WSP, gdzie studiowała filologię polską. Na politechnice od 1989 r. najpierw na stanowisku wykładowcy w Studium Języka Polskiego dla Cudzoziemców, następnie specjalisty ds. informacji i promocji, od 1998 kierownika Działu Wydawnictw i Promocji, a od 2006 jest kierownikiem Działu Promocji i Kultury. W międzyczasie prowadziła zajęcia z kultury słowa na Wydziale Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii. Od 1991 kieruje redakcją Wiadomości Uczelnianych Politechniki Opolskiej - dotychczas ukazało się ponad 200 numerów. Zaangażowana w wiele twórczych inicjatyw od modernizacji uczelnianego wydawnictwa poprzez wkład w powstanie i rozwój nowej jednostki - Dział Promocji i Kultury oraz organizację spektakularnych przedsięwzięć promocyjnych budujących pozycję uczelni w środowisku akademickim (Kolej na orkiestrę, impresje muzyczne). Opracowuje scenariusze i często prowadzi uczelniane uroczystości. Współuczestniczka prac nad programem obchodów jubileuszowych - wybór patrona jubileuszu, powstanie pomnika patrona, powołania muzeum uczelnianego oraz przygotowanie dorocznego balu Politechniki Opolskiej. Związkowiec, człowiek Solidarności, przez półtora kadencji przewodnicząca uczelnianej komisji NSZZ „S”. Interesuje się polityką i szeroko pojętą kulturą. Współtworzyła Opolski Klub Krystyn, który przygotował ogólnopolski zjazd Krystyn w Opolu w 2005 r., o czym przypomina pamiątkowa tabliczka w ulicy Krakowskiej nieopodal rynku. Lubi aktywny wypoczynek i życie towarzyskie.

niepracującą już Marię Zielińską wyjaśnił wiele wątpliwości i jeszcze w tym samym miesiącu, właśnie w maju, ukazał się pierwszy numer gazety. Okazało się więc, że mimo obaw udało się! Zostałam redaktorem naczelnym uczelnianej gazety i byłam z tego bardzo dumna. Gazeta liczyła wtedy 8 stron i dziś, kiedy

które - niestety bezskutecznie - starałam się zrealizować kończąc studia. Spotkała mnie więc niespodziewana przyjemność. Oczywiście pojawiło się pierwsze pytanie i niemal paniczne uczucie - jak się do tego zabrać? W roboczym spotkaniu z profesorem i ustaliliśmy, co na pewno powinno się znaleźć w gazecie. A więc przede wszystkim wywiad z interesującą dla środowiska osobą, informacje dotyczące spraw nauki, wiadomości dotyczące życia uczelni i spraw studenckich, tym samym wyznaczone zostały zręby działów, które budują gazetę do dziś. Wtedy też ustaliliśmy nakład pisma oraz inne wydawnicze i techniczne szczegóły. Kiedy otrzymałam pierwsze materiały dotyczące m. in. liczby studentów i wyników rekrutacji, raz jeszcze dopadło mnie zwątpienie, że z tego nie da się zrobić gazety! Jednak roboczy kontakt z ówczesną szefową Działu Kształcenia,

ogłądał ten pierwszy numer, wydaje się siermiężny ubogi, choć jednocześnie niepozbawiony ambicji, bo nad szatą graficzną pracowała artystka - Ela Ciecho-cińska z powołanego do współpracy z gazetą Działu Wydawnictw (kierował nim wówczas Andrzej Mich-niewicz). Inaczej wówczas przygotowywało się gazetę. Teksty pisane ręcznie lub na biurowej maszynie do pisania przepisywała na specjalnym składopisie ma-szynistka – dziś nie ma już takiego zawodu na uczelni – z tego przygotowywało się matryce offsetowe, a druk odbywał się na maszynie offsetowej marki Romayor. Natomiast winieta wykona-na odręcznym rysunkiem była dziełem pani Ciecho-cińskiej. W tym pierwszym numerze pisma był także inny artystyczny akcent – mianowicie informacja o wystawie grafiki kompu-terowej, zorganizowanej we współpracy z jedną z naszych zagranicznych uczelni partnerskich. Po-czątki były więc skromne, ale z numeru na numer gazeta się rozwijała. Ustaliliśmy też, że w roku akademickim powinno się ukazać 10 numerów, z przerwą na wakacje i trwa to nieprzerwanie do dziś, choć Wiadomości Uczel-niane bardzo się zmieniły – zarówno ich zawartość, jak i szata graficzna oraz technika przygotowywania, podobnie jak sama uczelnia. Gazeta dostosowywała się do zmieniają-cych się realiów: pamiętam, że w numerze 29, ogłosiliśmy expressis verbis, że czas maszyn do pisania przechodzi do historii i tak się rzeczywiście stało.

A czy teraz, w dobie mediów elektronicznych i Internetu, sens Wiadomości Uczelnianych, jako papierowego miesięcz-nika nie jest zagrożony?

Zastanawiałam się nad tym wiele razy, zresztą nie tylko ja sama, bo w gronie redaktorów innych gazet akademickich, z którymi spotykamy się regularnie już od 19 lat na dorocznych konferencjach. Na jednej z nich dyskutowaliśmy właśnie o sensie istnienia gazety w czasach, kiedy powszechne stało się korzystanie z Internetu. Zdecydowanie uważam, że istnienie pisma w formie papierowej ma sens. Pismo informacyjne ma-jące materialną formę, można zawsze dać komuś na pamiętkę - przecież trudno tylko powiedzieć, że na stronie politechniki dostępna jest elektroniczna wersja gazety. Ponadto, jako rzecz materialna, pismo jest dostępne znacznie szerszej liczbie odbiorców, sprzyja też większej dbałości o jakość wydania, i ambitniejszą redakcję. Wydaje mi się więc, że Internet nie stanowi specjalnego zagrożenia dla Wiadomości Uczelnianych.

Skąd wzięła się nazwa naszego pisma?

Kiedy z prorektorem Jerzym Skubisem, Marią Zielińską i Andrzejem Michniewiczem omawialiśmy sprawy przyszłego czasopisma, jednym z problemów do rozwiązania było ustalenie tytułu. Zgłaszane były wówczas różne propozycje nazwy: m. in. Wieści Akademickie, Wiadomości Akademickie i Wiadomości

iUczelniane. Doszliśmy do wniosku, że te ostatnie będą najlepiej pasowały do naszej idei i tak zostało.

Czy w dwudziestoletniej historii Wiadomości Uczelnianych były jakieś przerwy i kryzysy?

Nie, Wiadomości Uczelniane ukazują się nieprzerwanie i nigdy nie miały momentu załamania. Nawet, kiedy musiałam

się udać na dłuższe zwol-nienie lekarskie, zgroma-dziłam wcześniej materiał i powierzyłam przygotowanie kolejnych numerów kole-żance pracującej w wydzia-łowej bibliotece, nawiasem mówiąc pisującej od czasu do czasu do Wiadomości Uczelnianych. Natomiast był moment, kiedy na pewien czas zrezygnowałam z funkcji redaktor naczelnej, ponieważ przejęłam inne obowiązki i wydawało mi się, że wszyst-kiemu nie podołam. Posta-nowiłam, że skoro dziecko już dorosło – bo Wiadomości

Uczelniane traktuję jak moje trzecie dziecko (*tu p. Duda się śmieje, ale wszyscy wiemy, że mówi serio – przyp. LSG*) to może już iść samodzielnie w świat. Wówczas przez okres ok. roku redakcją kierowała, również zaangażowana w pracę nad gazetą, Marianna Drzyzga. Summa summarum gazeta wróciła jednak do mnie i tu nic się nie zmieniło do dziś. Zmieniał się natomiast z latami skład współpracowników.

Mówiła Pani, że jednym z pierwszych ustaleń, co do za-wartości gazety był wywiad. Czy któryś z rozmówców w 20-leciu dał się szczególnie zapamiętać?

Autorem pomysłu przygotowywania wywiadów do każdego numeru gazety był prof. Skubis, z nim także często omawiałam wybór rozmówców do kolejnych numerów. Przeprowadzenie wywiadu wymaga za każdym razem przygotowania, trzeba mieć pewną wiedzę o rozmówcy, jak i o obszarze, którym on się zajmuje. Szczególnie zapamiętałam wywiad, a właściwie towarzyszące mu okoliczności, z prof. Antonim Plamitzerem, współtwór-cą uczelni, i znanym w kraju autorytetem w dziedzinie maszyn elektrycznych, wówczas już niepracującym i dość schorowanym. Profesor niechętnie zgodził się na spotkanie, a ze względu na stan jego zdrowia musiało ono odbyć się u niego w domu i w godzinach popołu-dniowych. Niemal tuż przed wyjściem okazało się, że nie mam z kim zostawić swojego kilkuletniego syna, więc aby się nie spóźnić wzięłam go ze sobą. Czułam się bardzo niekomfortowo i nieprofesjonalnie (nie mogłam przełożyć spotkania, bo telefonów komórkowych jeszcze wówczas nie było). Okazało się jednak, że obec-ność małego słuchacza w niczym Profesorowi nie przeszkadzała, a nawet miałam wrażenie, że wyraźnie go odprężyła i wszystko poszło gładko. Przyznam szczerze, że poza tym przypadkiem, trudno byłoby mi wskazać jakiś szczególny, jedno szły łatwiej, inne wymagały więcej pracy, poprawek – a każdy był na

swoj sposób wyjątkowy. Zawsze dbałam o to aby nawiązać z rozmówcą nic porozumienia, ustalić warunki współpracy i je wypełnić. Ostatnio przejrzałam niemal wszystkie przeprowadzone rozmowy, ponieważ przygotowuję specjalne wydawnictwo z okazji 20 – lecia WU.

Co jeszcze złoży się na obchody jubileuszu Wiadomości Uczelnianych?

Przede wszystkim Spotkanie Redaktorów Gazet Akademickich. Politechnika będzie gościć redaktorów już po raz drugi – gospodarzami byliśmy też w 1997 r. Rok 2011 rok jest na Politechnice Opolskiej rokiem jubileuszowym, a właśnie podwójny jubileusz, czyli 45 lat uczelni i 20 lat gazety stał się głównym argumentem, który przekonał koleżanki i kolegów z innych ośrodków, że warto jeszcze raz spotkać się w Opolu. Okrągłą rocznicę gazety upamiętnić ma także wspomniana już publikacja, w której znajdują się najciekawsze wywiady w 20-leciu, obrazujące różnorodność poruszanych w gazecie zagadnień.

Jak Wiadomości Uczelniane prezentują się na tle innych gazet akademickich?

Spotkania redaktorów pozwalają na omówienie wielu spraw bieżących w redakcjach działających przeciw na różnych uczelniach, podnoszeniu kwalifikacji, rozwiązywaniu wielu problemów dotyczących redaktorów w ich codziennej pracy takich jak realizacja celu, do którego powołana została uczelniana gazeta. Redaktorskie zjazdy pozwalają również na porównywanie naszych gazet, zarówno podczas organizowanych od czasu do czasu konkursów na najlepiej redagowane pismo, czy najlepszą szatę graficzną, jak i roboczą analizę każdego tytułu. Nawet patrząc na WU bardzo krytycznie - uważam, że nie mamy się czego wstydić. Jesteśmy również jedną z najstarszych gazet akademickich w Polsce, tytułów o takim stażu jest zaledwie kilka, np. w zeszłym roku byłam na spotkaniu, które organizował Gdański Uniwersytet Medyczny i jego gazeta właśnie wówczas obchodziła również swoje 20-lecie. Ostatnio zebrałam kilka bardzo życzliwych uwag na temat nowej szaty graficznej gazety, gdyż zmieniliśmy ją dość znacznie. Jeśli chodzi o grafikę to ścierają się w środowisku rozmaite koncepcje. Na przykład nieliczne gazety akademickie przypominają wyglądem gazetę codzienną, choć przeważają czasopisma w różnym stopniu kolorowe. Jeden z referatów wygłoszonych podczas ostatniego spotkania redaktorów próbował odpowiedzieć na pytanie, jak powinna wyglądać gazeta na uczelni. Prelegent postawił tezę, że skoro gazeta – a najczęściej są to miesięczniki, lub pisma ukazujące się rzadziej, raz na kwartał, czy nawet semestr – nie może na bieżąco skomentować wydarzeń, to niech przynajmniej będzie ładna. Myślę, że Wiadomości Uczelniane doskonale na te oczekiwania odpowiadają.

Okrągłą rocznicę gazety upamiętnić ma także publikacja, w której znajdują się najciekawsze wywiady w 20-leciu, obrazujące różnorodność poruszanych zagadnień.

Kiedy sięgam do zszytych w roczniki Wiadomości, aby odszukać czy sprawdzić jakieś informacje stwierdzam, że stały się one prawdziwą kroniką wydarzeń na uczelni. Wszystkie numery przechowuję także w swoim prywatnym archiwum, tam też znajdują się pierwsze wydania, od czasu do czasu z sentymentem oglądane. Kiedyś żartobliwie stwierdziłam, że ten mój dorobek, to archiwum zabiorę ze sobą „na drugą stronę”. Na to młoda stażystka zauważyła rezolutnie: „pani Krystyno, wieko się nie domknie”. Półka z rocznikami

już się ugina pod ciężarem papieru, a nadto „zdobi ją” mnóstwo kolorowych zakładek, to ślad zaznaczanych tekstów czy poszukanych materiałów.

Proszę poskarżyć się, czy chochlik drukarski mocno przez te 20 lat narozrabiał?

Oj zdarzyło się, że w powietrzu wisiała nawet groźba wycofania numeru, ale udało mi się przekonać prorektora, któremu wówczas podlegały Wiadomości Uczelniane, że literówki zdarzają się w każdej gazecie i nie ma sensu przyklejać na ośmiuset egzemplarzach poprawnego słowa. Raz „udało” nam się popełnić taką gafę, że z poręcznika zrobił nam się profesor, w rezultacie czego wyszedł profesor rezerwy, co miało bardzo komiczny kontekst i przysporzyło wiele przykrych komentarzy. Jako naczelna zawsze czułam się odpowiedzialna za całość gazety i niezależnie od tego, kto błąd popełnił, czy go „przepuścił” brałam to do siebie i jeśli trzeba było - przeproszałam jeśli nasza pomyłka kogoś dotknęła. Chochliki – jak wiadomo zdarzają się, mimo gęstego sita korekty. Zawsze zatem moment kiedy kolejny numer wychodzi z drukarni przyprawia mnie o silny stres.

Jaką gazetę podziwia pani prywatnie?

Jestem wiernym czytelnikiem Rzeczpospolitej. Podoba mi się bogactwo tematyczne, dobry język, linia programowa pisma, rozbudowane formy wypowiedzi – już nieczęsto uprawiane, szczególnie w czasach wszechobecnych blogów. Ale nie staram się zrobić dziennika na uczelni – nie dałabym rady! Natomiast z gazet akademickich wysoko oceniam Forum Akademickie, z którym i jako redakcja Wiadomości Uczelnianych i Dział Promocji i Kultury – gdzie pismo jest organizacyjnie umocowane, współpracujemy.

Jakie plany wiąże Pani z Wiadomościami?

Myślę, że dopóki będę aktywna zawodowo będę mogła redagować gazetę. A kiedy przyjdzie taki moment, że trzeba będzie to zdecydowanie pełnoletnie dziecko przekazać w inne ręce, to myślę, że pozycja Wiadomości Uczelnianych jest na tyle utrwalona, że będą nadal kwitły.

Natomiast fakt, że gazeta liczy już 20 lat dostarcza mi sporej zawodowej satysfakcji i zwyczajnego zadowolenia. Mogę powiedzieć, że Wiadomości Uczelniane są dzieckiem szczęścia, bo mimo zmieniających się realiów nigdy nie była nawet rozważana koncepcja ich zamknięcia.

 rozmawiała LSG

Z prac senatu

Z Senatu RP na Senat PO

„To był piękny senat, trudny,
otwarty i prawdziwy”

20 kwietnia br. w sali audytorijnej Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii w II kampusie uczelni przy ul. Prószkowskiej miało miejsce nadzwyczajne otwarte posiedzenie Senatu Politechniki Opolskiej. Posiedzenie w całości poświęcone zostało omówieniu nowelizacji ustawy *Prawo o szkolnictwie wyższym*, ze szczególnym uwzględnieniem wpływu regulacji prawnych na działalność uczelni. Do udziału w posiedzeniu w roli ekspertów zaproszeni zostali przez rektora senatorowie RP i pracownicy uczelni, prof. **Piotr Wach**, rektor poprzednich kadencji oraz prof. **Ryszard Knosala**,

z Wydziału Inżynierii Produkcji i Logistyki.

Rektor, prof. **Jerzy Skubis** otwierając posiedzenie przedstawił gości, choć obaj profesorowi są w środowisku powszechnie znani. Wkótce też przystąpiono do merytorycznej części spotkania. Wcześniej pracownicy mogli przesłać swoje pytania, a moderatorzy pogrupowali je, starając się przygotować wyczerpujące odpowiedzi. Przypomnijmy, ustawa podpisana przez prezydenta RP 18 marca wejdzie w życie z dniem 1 października 2011 r.

Jesteśmy przygotowani aby odpowiedzieć na Państwa pytania- zauważył senator Wach, ale nasza wiedza jest ograni-

czona i w wielu sprawach decydujące znaczenie ma interpretacja i odpowiednie przepisy wykonawcze.

Nadesłane pisemne pytania (łącznie ok. 50) dotyczyły bar-

dzo różnych obszarów akademickiego życia, m.in. współpracy nauki z podmiotami otoczenia społeczno-gospodarczego, możliwości uruchomienia spółek celowych do komercjalizacji wyników badań, sposobu obsadzania funkcji kierowniczych w uczelni, możliwości prowadzenia studiów o profilu praktycznym we współpracy z podmiotami gospodarczymi czy działalności parlamentu studentów. Wiele pytań dotyczyło uprawnień emerytalnych pracowników naukowych, spraw kształcenia, ulg dla studentów i sytuacji doktorantów. Następnie eksperci scharakteryzowali obszary zmian w przyjętej ustawie. Jednym z nich jest pakiet spraw związanych ze stopniami naukowymi, rola Centralnej Komisji, punktów ECTS itp. Słowem, ustawa otwiera przed środowiskiem szereg możliwości, w założeniu daje uczelniom szerszą autonomię, wzmacnia pozycję rektora. Nowo przyjęta ustawa daje uczelniom 6 miesięcy na dostosowanie swoich statutów do litery nowego prawa.

Tematem zawsze żywo dyskutowanym w środowisku są zasady zatrudniania i zaliczania do uprawnień naukowych profesorów po 75 roku życia oraz okresy zatrudnienia dla adiunktów. Prof. Knosala poinformował, że większość tych spraw szczegółowo opisana zostanie w przygotowywanych rozporządzeniach, wiele problemów regulować będą także statuty uczelni.

Kiedy senatorowie zakończyli część będącą próbą odpowiedzi na skierowane wcześniej do prelegentów pisemne pytania, rektor Skubis otworzył dyskusję. W dyskusji głos zabrali prof. **Marek Tukiendorf** poruszając m.in. kwestię praw nabytych w świetle nowej ustawy, prof. **Jan Kubik** zachęcał do podjęcia szerszej dyskusji na temat kondycji środowisk naukowych i szans na rozwój mniejszych ośrodków – jak opolski. Prof. **Zbigniew Borysiuk**, jako przewodniczący uczelnianej Solidarności zarzucił senatorom zbyt bierność podczas uchwalania nakładów na szkolnictwo wyższe (zdecydowanie zbyt niskich). Zwrócił również uwagę na szereg spraw, które nowa ustawa nie rozwiązuje, jak wysokość stawek wynagrodzeń dla niektórych grup (profesorów), zagrożenia jakie mogą wyniknąć z nakazowego przyspieszania pracy Centralnej Komisji, wiele wątpliwości budzi także proponowana w ustawie ścieżka awansu naukowego (budżet nie przewiduje finansowania na etaty dla asystentów, w efekcie często liczba tych etatów pokrywa się z liczbą etatów profesorskich. Wystąpienie szefa Solidarności przydało dyskusji rumieńców, senator Knosala odrzucił zarzut bierności i odesłał adwersarza do stenogramów posiedzeń, a senator Wach określił pytania jako złośliwe, zaś postulaty Solidarności

Na marginesie

Przeprowadzka WWHIF do puchnącego farba "tramwaju".

fol. K. Kalinowski

zgłaszane przy opracowywaniu nowej ustawy uznał za „księżycowe” i nazwał „propagandową bitwą na słowa”, która nie przyczynia się do postępu. Prof. **Tadeusz Chmielewski** dzielił się swoim bogatym zawodowym doświadczeniem, zaś prof. **Jerzy Wyrwał** zadał konkretne pytanie na tematy związane z zaliczaniem do uprawnień naukowych profesorów i doktorów habilitowanych ze względu na wiek (70 lat i 65 lat). Kwestię tę ma rozstrzygnąć przygotowywane rozporządzenie. Dyskutanci poruszyli jeszcze kwestię możliwości wyboru nowej procedury habilitacyjnej (prof. **Wiesław Tarczyński**) i możliwości zwiększania płac dla pracowników poprzez prace zlecone (prof. **Stefania Grzeszczyk**). Profesorowie Wach i Knosala na wszystkie zgłaszane kwestie starali się znaleźć odpowiedź, a przynajmniej naświetlić kontekst możliwego rozwiązania.

To był piękny senat, trudny, otwarty i prawdziwy – powiedział na zakończenie rektor, prof. Jerzy Skubis nie kryjąc zadowolenia z takiego przebiegu posiedzenia – *to ich zasługa* – podkreślił wskazując na profesorów Piotra Wacha i Ryszarda Knosalę. *Otwarcie mówimy o problemach, bo troszczymy się o swoją przyszłość* – dodał, *a taka postawa wcale nie jest w środowisku powszechna*. Rektor kończąc posiedzenie zaprosił wszystkich obecnych na kolejne otwarte posiedzenie senatu również poświęcone skutkom nowej ustawy Prawo

o szkolnictwie wyższym zaplanowane na dzień 6 maja 2011 r. – tym razem z udziałem wiceministra nauki i szkolnictwa wyższego, prof. Witolda Jurka. Warto podkreślić, że posiedzenie odbyło się przy wypełnionej po brzegi sali.

 Oprac. KD

P. Wach i R. Konosala

Demografii się nie oszuka

Już w styczniowym wywiadzie dla WU prof. Jerzy Skubis prognozował, że rok 2011 będzie upływał pod znakiem nowej ustawy o szkolnictwie wyższym.

Rzeczywiście dyskusje o zmianach nie ustają, a ponieważ będą dotyczyły wszystkich, to i wszyscy mogli przyjść na spotkanie z Wiceministrem Nauki i Szkolnictwa Wyższego **Witoldem Jurkiem**, który przybliżył jej ideę.

Wiceminister W. Jurek przyjechał na politechnikę 6 maja, aby wziąć udział w kolejnym nadzwyczajnym, otwartym posiedzeniu senatu Politechniki Opolskiej. Spotkanie odbyło się w auli hali sportowej w II kampusie, dzięki czemu minister – rozdysponowujący fundusze na rzecz rozwoju poszczególnych uczelni mógł na własne oczy zobaczyć realne efekty dofinansowania zrealizowanych tu inwestycji.

Obrady senatu otworzył rektor Jerzy Skubis, który wykorzystał okazję do przedstawienia gościowi prezentacji o politechnice, w której zawarły się zarówno podstawowe liczby, jak i piękne zdjęcia z rozlicznych, rozślawiających uczelnię wydarzeń. Minister Jurek pogratulował nam rozmachu, międzynarodowego wymiaru działalności, zwrócił też uwagę na rolę,

jaką politechnika odgrywa w rozwoju całego regionu.

Jednak jakkolwiek znakomita nie byłaby nasza uczelnia – pewnych tendencji nie uda jej się przeskoczyć: chodzi przede wszystkim o demografię, czyli czekający – nie tylko nasz ośrodek – spadek kandydatów na studia o 1/3. I właśnie ta tendencja skłoniła ministerstwo do przebudowania całego systemu szkolnictwa wyższego, aby z funkcji głównie edukacyjnej przesunęło swoją aktywność w stronę badań naukowych. Na te ostatnie zwiększono nawet dotacje, o

czym słyszy się nader rzadko, więc tym bardziej powinniśmy te szanse wykorzystać. Co jeszcze przewidział ustawodawca? Jednym z ciekawszych punktów jest niewątpliwie autonomia programowa wydziałów z uprawnieniami do habilitowania, pozwalająca na proponowanie i tworzenie własnych kierunków, np. zorganizowanych specjalnie pod potrzeby lokalnego rynku pracy, jako odpowiedź na zbyt wolną reakcję uczelni na zapotrzebowanie samej młodzieży i zmieniających się warunków gospodarczych. Jakże miałyby to być kierunki? Otóż najlepiej takie, po których absolwent zdobędzie nie tyle konkretny zawód, ale przede wszystkim umiejętność dokształcania się i przekwalifikowywania w dowolnym momencie życia.

Kolejną ważną zmianą ma być skłonienie naukowców do prowadzenia badań, których intensywność wzmagą się na ogół wyłącznie przy zdobywaniu kolejnych stopni. Minister podkreślił, że w staraniach o habilitację „naciąganie publikacji” nie powinno się bardziej liczyć, niż realne osiągnięcie i przeciwstawił dorobek i rozprawę np. pojedynczej, ale za to spektakularnej pracy konstrukcyjnej.

Trudno także odmówić słuszności kolejnemu, budzącemu

wiele sporów rozwiązaniu, tym razem z obszaru polityki kadrowej, mianowicie ograniczeniu wieloetatowości. „Profesor powinien być dostępny – argumentował minister – tymczasem nie ma możliwości kontaktu z naukowcem, który jest w notorycznej delegacji.”

Wiele miejsca prof. Jurek poświęcił także na zagadnienie współpracy uczelni z gospodarką. Byłoby sytuacją optymalną, gdyby środki na działalność uczelni udawało się pozyskać właśnie od przemysłu, zainteresowanego nowymi rozwiązaniami, tak, jak ma to miejsce na zachodzie Europy. W Polsce jednak nie istnieje instytucja brokera nauki, który pośredniczyłby w relacjach między badaczami a przemysłem i pomagał uzgodnić wspólny cel działania. Może więc politechnika powinna – zgodnie z nowo otwartymi możliwościami stworzyć właśnie taki kierunek studiów?

Kolejny punkt: odpłatność za drugi kierunek studiów właściwie zupełnie nas nie dotyczy, ponieważ tylko znikomy procent studentów PO korzysta z takiej możliwości. Niemniej ciekawie było posłuchać o rekordzistach posiadających 17 indeksów i pobierających na każdym z kierunków stypendium socjalne...

Po wystąpieniu ministra Jurka rektor podziękował prelegentowi za przybliżenie zagadnień i - przynajmniej częściowo – rozwianie niepokoju, jaki w środowisku

akademickim budzi nowa ustawa. Zachęcił też przybyłych do zadawania pytań. Głos zabrało kolejno kilka osób, okazało się jednak, że odpowiedź na większość pytań znajduje się po stronie Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów, lub w oczekujących na oficjalną publikację 46 rozporządzeniach, których należy wypatrywać na stronie ministerstwa, gdzie i my kierujemy szerzej zainteresowanych tematem: www.mnisw.gov.pl

Dalsza część senatu przebiegła tradycyjnie, podjęto cztery uchwały, w tym trzy dotyczyły zmian w zasadach rekrutacji na studia, a jedna zmieniała podjętą na początku roku uchwałę o systemie ekonomiczno-finansowym politechniki.

I w tym wypadku kierujemy zainteresowanych na stronę PO, gdzie w zakładce „pracownik” publikujemy wszystkie stanowiące o nas dokumenty.

LSG

Zarządzenia

Od 1 stycznia do 31 marca 2011 r. wydane zostały przez JM Rektora Politechniki Opolskiej zarządzenia, dotyczącenastępujących spraw:

- organizacji systemu bezpieczeństwa teleinformatycznego w Politechnice Opolskiej;
- zmieniające zarządzenie w sprawie wprowadzenia regulaminu organizacyjnego Politechniki Opolskiej;
- wydania publikacji na 45-lecie powstania Uczelni pt. „Kto jest kim na Politechnice Opolskiej”;
- Regulaminu postępowania o ubieganie się o dofinansowanie z 7. Programu Ramowego Unii Europejskiej;
- wymiany materiałów bibliotecznych między Politechniką Opolską a krajowymi i zagranicznymi bibliotekami oraz innymi instytucjami;
- działalności wydawniczej Politechniki Opolskiej;
- utworzenia Katedry Dziedzictwa Europejskiego oraz zmiany nazwy Katedry Finansów i Zarządzania Przedsiębiorstwem na Wydziale Zarządzania;
- zmieniające zarządzenie w sprawie utworzenia Katedry Inżynierii Jakości i Usług na Wydziale Inżynierii Produkcji i Logistyki Politechniki Opolskiej;
- powołania Komisji Socjalnej;
- procedury kontroli finansowej (ścieżki audytu) dla projektu pt. „Rozwój badań naukowych, prac rozwojowych i innowacyjności na rzecz przedsiębiorstw w idei zrównoważonego

rozwoju przez utworzenie nowoczesnego laboratorium EnergiaITlab na Politechnice Opolskiej”, realizowanego przy udziale środków Unii Europejskiej;

- procedury kontroli finansowej (ścieżki audytu) dla projektu pt. „Rozwój badań naukowych, prac rozwojowych i innowacyjności na rzecz przedsiębiorstw w idei zrównoważonego rozwoju przez utworzenie nowoczesnego laboratorium diagnostyki infradźwięków na Politechnice Opolskiej”, realizowanego przy udziale środków Unii Europejskiej;
 - zapewnienia profilaktycznych posiłków i napojów pracownikom Politechniki Opolskiej;
 - zmieniające zarządzenie w sprawie przekształcenia Instytutu Konfucjusza w Politechnice Opolskiej w Centrum Współpracy Polska – Chiny „Instytut Konfucjusza”;
 - likwidacji Kancelarii Tajnej w Politechnice Opolskiej oraz
 - zmiany zarządzenia w sprawie wprowadzenia regulaminu organizacyjnego Politechniki Opolskiej;
 - wyposażenia pracowników użytkujących podczas pracy monitory ekranowe w okulary korygujące wzrok oraz zasad refundowania przez pracodawcę kosztów zakupu tych okularów;
 - zmieniające zarządzenie w sprawie ustalenia wysokości świadczeń z funduszu pomocy materialnej na rok akademicki 2010/2011;
 - zmieniające zarządzenie w sprawie wprowadzenia regulaminu zakładowego funduszu świadczeń socjalnych Politechniki Opolskiej;
 - Regulaminu audytu wewnętrznego w Politechnice Opolskiej.
- Wszystkie wydane zarządzenia dostępne są na stronie intranetowej Uczelni.

oprac. Małgorzata Konopka,
Sekcja Organizacyjno-Prawna

Sprawy nauki

Piotr Niestony laureatem Nagrody Prezesa Rady Ministrów dla najlepszych polskich naukowców

W dniu 28 marca br. w Centrum Nauki Kopernik w Warszawie dr hab. inż. Piotr Niestony, prof. nadzwyczajny PO, pracownik Katedry Technologii Maszyn i Automatyzacji Produkcji Wydziału Mechanicznego Politechniki Opolskiej odebrał nagrodę Prezesa Rady Ministrów za wyróżnioną w 2010 r. rozprawę habilitacyjną.

Przedmiotem rozprawy habilitacyjnej były badania wpływu twardych powłok ochronnych nanoszonych na ostrza narzędzi skrawających na przebieg procesu skrawania w szczególności na przepływ ciepła i rozkład temperatury w strefie skrawania.

Głównym celem naukowym pracy było opracowanie modeli strefy skrawania, umożliwiających analizę wpływu materiałów narzędziowych, w szczególności powłok ochronnych, na przepływ ciepła i rozkład temperatury w narzędziach o zdefiniowanej geometrii ostrza, podczas obróbki stali o różnej skrawalności. Podjęty problem badawczy, związany z modelowaniem bardzo złożonych zjawisk fizycznych zachodzących w strefie skrawania, wymagał opracowania spójnej metodyki badań doświadczalnych i integracji interdyscyplinarnej wiedzy teoretycznej i inżynierskiej.

Prof. Piotr Niestony jest doskonałym przykładem naukowca, któremu udaje się połączyć pracę naukową i licznymi obowiązkami rodzinnymi – jest bowiem ojcem trojaczków, 9 letnich chłopców: Damiana, Marcina i Fabiana, choć podkreśla wielką rolę żony w dojściu do tak spektakularnych osiągnięć zawodowych.

Do analizy oddziaływań cieplnych w strefie skrawania wykorzystano trzy modele:

- fenomenologiczny (analityczny),
- bazujący na metodzie elementów skończonych (MES),
- bazujący na metodzie różnic skończonych (MRS).

Poprawne zdefiniowanie danych wejściowych, warunków brzegowych oraz zakresu badań symulacyjnych wymagało przeprowadzenia ukierunkowanych badań eksperymentalnych. Istotnym w tym przypadku było opracowanie metod pomiaru wybranych właściwości termofizycznych cienkich, jedno jak i wielowarstwowych powłok narzędziowych nałożonych na podłoże (substrat) o zasadniczo odmiennych właściwościach fizycznych. Umożliwiło to wiarygodne do-

precyzowanie modeli konstytutywnych badanych materiałów narzędziowych. Dodatkowo opracowano prosty, funkcjonalny algorytm obliczeniowy, bazujący na tzw. „powłoce zastępczej”, umożliwiający zdefiniowanie termofizycznych właściwości wielowarstwowych powłok narzędziowych dla potrzeb zaproponowanych termicznych modeli strefy skrawania.

Ważnym aspektem naukowym wyróżnionej rozprawy habilitacyjnej jest poszerzenie wiedzy na temat wpływu powłok narzędziowych na rozptył ciepła generowanego w strefie skrawania.

Efektym użytecznym tej pracy, do aplikacji w nowoczesnym przemyśle narzędziowym, jest możliwość projektowania wielowarstwowych powłok narzeczowych gwarantujących, w konkretnych warunkach skrawania, wymaganą ochronę termiczną ostrza narzędzia. W przemyśle obróbki skrawaniem modele fenomenologiczne oraz MRS, ze względu na prosty sposób definiowania danych wejściowych, mogą znaleźć zastosowanie do optymalizacji parametrów technologicznych w celu uzyskania maksymalnej ochrony termicznej narzędzia, a tym samym maksymalizacji jego trwałości i poprawy jakości obrobionej powierzchni przedmiotu.

Piotr Niesłony (ur. 9 listopada 1971 r.) po ukończeniu z wyróżnieniem Technikum Mechanicznego w Opolu, w 1991 roku podjął studia w Instytucie Budowy Maszyn ówczesnej Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Opolu na kierunku mechanika. Studia o specjalności *technologia maszyn* zakończył z wyróżnieniem w roku 1996 i rozpoczął pracę naukowo-badawczą jako asystent-stażysta w Zakładzie Technologii Maszyn i Automatyzacji na Wydziale Mechanicznym Politechniki Opolskiej – obecnie katedrze, pod kierunkiem jej kierownika, prof. **Wita Grzesika**, którego uważa za swojego mentora. Pod jego kierunkiem przygotował rozprawę doktorską pt. Identyfikacja wpływu powlekania ostrza narzędzia twardymi warstwami na mechaniczne, cieplne i tribologiczne charakterystyki procesu skrawania obronioną w roku 2000 r. w macierzystej jednostce – wtedy już Wydziale Mechanicznym. Kolejne lata wytężonej pracy naukowej w zespole prof. Grzesika owocują rozprawą habilitacyjną, pt. Modelowanie przepływu i rozkładu temperatury w strefie skrawania dla ostrzy z twardymi powłokami ochronnymi, za którą otrzymuje wyróżnienie, a kolokwium habilitacyjne w 2009 r. jest pierwszym przeprowadzonym na Wydziale Mechanicznym Politechniki Opolskiej. Praca w Katedrze Technologii Maszyn stwarza możliwości naukowego rozwoju – podkreśla Piotr Niesłony, a wyróżnienie dało podstawę do wystąpienia z wnioskiem o nagrodę - dodaje.

Za dorobek naukowy Piotr Niesłony wielokrotnie był nagradzany, otrzymał m.in. w 2001 roku Nagrodę I stopnia JM Rektora Politechniki Opolskiej oraz w 2007 roku zespołową nagrodę I stopnia za książkę pt. „Programowanie obrabiarek NC/CNC” i cykl publikacji na temat modelowania procesu skrawania.

Pod jego kierunkiem zostało obronionych wiele prac

dyplomowych, inżynierskich i magisterskich, wiele prac dyplomowych recenzował.

Jest współautorem książki, wydanej w 2006 roku w Warszawie przez Wydawnictwa Naukowo-Techniczne, na temat „Programowanie obrabiarek NC/CNC” dedykowanej studentom studiów technicznych i inżynierom zajmującym się obróbką skrawaniem z wykorzystaniem obrabiarek CNC. W

2010 roku dokonano jej aktualizacji oraz wznowienia ze względu na dużą jej popularność. W latach 2001-2005 uczestniczył w pracach Wydziałowej Komisji Rekrutacyjnej, uczestniczył również w programie INTERREG IIIa Czechi- Polska.

Jako uczestnik programu ERASMUS TSM, od paru lat, na zaproszenie Technicznego Uniwersytetu w Koszycach (Słowacja) wygłasza cykle wykładów dla studentów i doktorantów.

Wielokrotnie uczestniczył w międzynarodowych i krajowych konferencjach, do najważniejszych zalicza cykliczne konferencje CIRP International Workshop on Modeling of Machining Operations, ICPM International Congress on Precision Machining, Development of Metal Cutting

DMC, International Conference on Advances in Production Engineering APE oraz Achievements in Mechanical and Materials Engineering AMME.

Prof. Piotr Niesłony jest doskonałym przykładem naukowca, któremu udaje się połączyć pracę naukową i licznymi obowiązkami rodzinnymi – jest bowiem ojcem trojaczek, 9 letnich chłopców: Damiana, Marcina i Fabiana, choć podkreśla wielką rolę żony w dojściu do tak spektakularnych osiągnięć zawodowych. W nielicznych wolnych chwilach, gdyż większość wolnego czasu chętnie poświęca rodzinie, lubi posłuchać muzyki klasycznej, czasami grywa na fortepianie, interesuje się także sportem i stara się być aktywny – ale tylko w takim zakresie aby utrzymać konieczną formę - dodaje z uśmiechem.

PS

Nagroda Prezesa Rady Ministrów oraz nagrody PAN przyznawane są najwybitniejszym naukowcom w Polsce cieszą się opinią niezwykle prestiżowych. Z tym większą satysfakcją warto odnotować, że wśród laureatów obydwu znaleźli się pracownicy naukowcy Politechniki Opolskiej. Warto przypomnieć, kilka miesięcy wcześniej dwie spośród sześciu nagród przyznawanych corocznie przez IV Wydziału Nauk Technicznych PAN trafiły na Politechnikę Opolską

W dyscyplinie budowa i eksploatacja maszyn laureatem został dr hab. inż. **Adam Niesłony**, prof. PO z Wydziału Mechanicznego (brat Piotra), a w dyscyplinie elektrotechnika przypadła dr. inż. **Maciejowi Zdanowskiemu** z Wydziału Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki. Ten „deszcz nagród” ma również przełożenie na pozycję rankingową uczelni – po raz pierwszy od wielu lat zajęliśmy miejsce w pierwszej pięćdziesiątce!

Wiedza z pasją ...ale i sercem

Szczepan Paszkiel, doktorant na Wydziale Elektrotechniki Automatyki i Informatyki pracujący nad tworzeniem rozwiązań dla osób niepełnosprawnych, został laureatem prestiżowego konkursu dla młodych naukowców.

Konkurs pt. „Wiedza z pasją. Promujemy młodych naukowców” zorganizowany przez Portal Innowacyjnego Transferu Wiedzy w Nauce miał na celu skierowanie światła na wybitnych ludzi nauki przed czterdziestym rokiem życia, ich osiągnięcia, zainteresowania naukowe i obszary, w jakich realizują swoje projekty badawcze. Trzeba zaznaczyć, że projekty te musiały spełniać ważny warunek, mianowicie mieć znaczenie dla rozwoju cywilizacyjnego, gospodarczego i kulturowego Polski, w myśl otwierającej pokonkursową publikację uwagi

„W Polsce istnieje konieczność zmiany społecznego odbioru nauki oraz przekonanie społeczeństwa, że badania naukowe są głównym czynnikiem rozwoju ekonomicznego”.

We wspomnianym wydawnictwie znalazły się sylwetki wszystkich laureatów. Wśród specjalistów andragogiki (nauki zajmującej się kształceniem dorosłych), fascynatów cyfryzacji społeczeństwa i licznych ekonomistów znalazła się także informacja o naszym doktorancie. I choć Szczepan Paszkiel jest przedstawicielem nauk technicznych – horyzont jego zainteresowań jest znacznie szerszy (czy słyszeliście państwo np. o neuromarketingu internetowym?), a cele pracy – szlachetne. Pozwalamy sobie przytoczyć za konkursowym albumem kilka słów o laureacie:

Główny kierunek jego zainteresowań związany jest z rozwojową dziedziną Brain Computer Interface, dotyczącą bezpośredniej komunikacji mózgu człowieka z komputerem oraz systemami baz danych i biometrycznymi metodami uwierzytelniania. Znanca kognitywistyki - dziedziny nauki z pogranicza psychologii poznawczej, sieci neuronowych, sztucznej inteligencji oraz logiki, zajmującej się zjawiskiem modelowania działań umysłu. Dodatkowy kierunek jego rozwoju związany jest z neuromarketingiem internetowym oraz analizą użyteczności witryn internetowych. Wiceprzewodniczący koła naukowego Nano, laureat konkursu Polskie Talenty 2007 Polsko-Amerykańskiej Komisji Fulbrighta.

Projekty badawcze i dorobek naukowy

Praktyka naukowa dotyczy rozwijania metod informatycznych w kontekście badania aktywności

mózgu i konstrukcji interfejsów do sterowania urządzeniami za pomocą myśli. Stosowane nowoczesne narzędzia informatyczne pozwalają na analizę potencjałów mózgowych i projektowanie systemów sterowania bezdotykowego, do zastosowań domowych, jak i przemysłowych („Analiza potencjałów mózgowych na

bazie modelu populacyjnego w interfejsach BCI”). Badania prowadzone nad analizą i klasyfikacją sygnału umożliwiają budowę modeli do konkretnych dziedzin nauki

i zastosowań do różnego rodzaju problemów, w tym m.in. uwierzytelniania i autoryzacji dostępu do sieci komputerowej przy wykorzystaniu słuchawek elektroencefalograficznych EEG. Autor oraz współautor licznych publikacji naukowych w języku polskim i angielskim. Twórca autorskiego projektu w

programie VENTURES (2008), organizowanym przez Fundację na rzecz nauki polskiej.

Informacje dodatkowe

Potencjał komercyjny prowadzonych prac naukowych jest duży, ze względu na wiele dziedzin zastosowania. Rozwojowi pracy badawczej przyświeca jednak naczelną ideą pomocy osobom niepełnosprawnym, gdyż implementacja rezultatów prowadzonych badań służy ułatwianiu życia ludziom z różnymi dysfunkcjami, w tym udarami pnia mózgu.

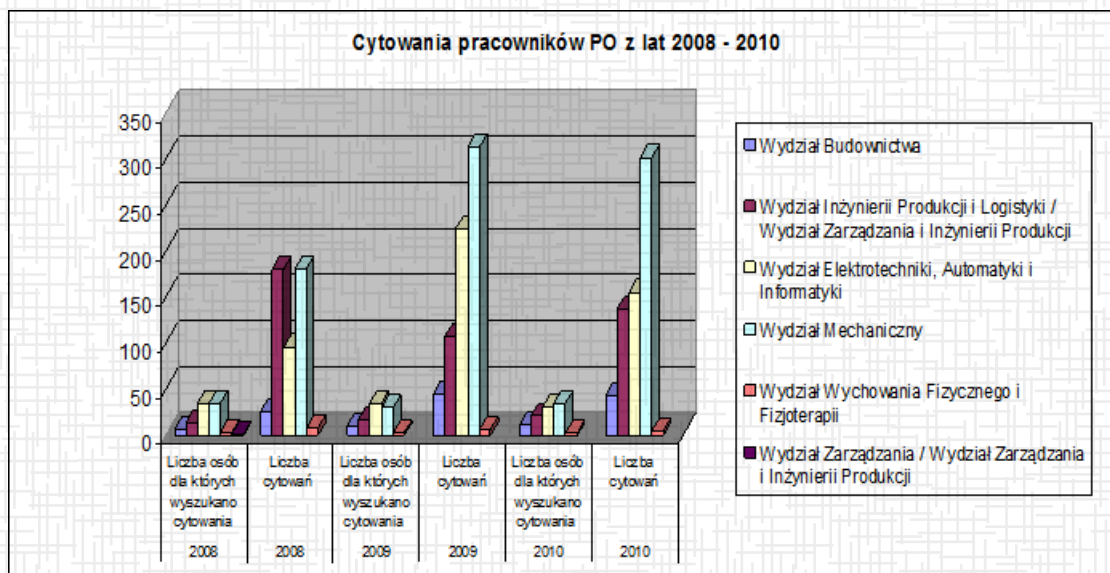
Cytowania pracowników

Biblioteka w oparciu o bazę Web of Science, przeprowadziła badania cytowań pracowników Politechniki Opolskiej z 2010 roku. Wyszukano 809 cytowań dla 119 pracowników. Ustalono, że w wymienionej bazie za 2010 rok uwzględnione zostały 82 publikacje pracowników Politechniki Opolskiej (tab. nr 1, 2).

Tab. nr 1 Cytowania pracowników Politechniki Opolskiej w 2010 roku

Wydziały	Liczba osób dla których wyszukano cytowania	Liczba cytowań
Wydział Budownictwa	11	44
Wydział Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki	31	155
Wydział Inżynierii Produkcji i Logistyki	22	138
Wydział Mechaniczny	34	300
Wydział Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii	19	166
Wydział Zarządzania	2	6
Razem	119	809

Wykres nr 1

Tab. nr 2 Szczegółowy wykaz cytowań pracowników PO wg wydziałów

Nazwa wydziału	Nazwisko i imię	Ilość	
Wydział Budownictwa	prof. dr hab. inż. Tadeusz Chmielewski	3	
	dr hab. inż. Mirosław Dytczak, prof. PO	4	
	dr inż. Piotr Górski	3	
	prof. dr hab. Stefania Grzeszczyk	4	
	dr inż. Seweryn Kokot	1	
	prof. dr hab. inż. Petr Martinec	13	
	dr inż. Andrzej Marynowicz	2	
	dr inż. Lilianna Sadecka	1	
	dr inż. Lesław Tarczyński	1	
	prof. dr hab. inż. Jerzy Wyrwał	3	
	prof. dr hab. inż. Zbigniew Zembaty	8	
Wydział Inżynierii Produkcji i Logistyki	dr Czesław Górecki	8	
	prof. dr hab. Zbigniew Czapla	18	
	dr Ewa Graczyńska	2	
	prof. dr hab. Oleksandr Hachkevych	10	
	dr Adam Ingram	2	
	dr inż. Grzegorz Jezierski	1	
	dr Barbara Klimesz	11	
	prof. dr hab. inż. Ryszard Knosala	4	
	dr Andrzej Kotlorz	6	
	dr Zofia Kostrzycka	1	
	dr Andrzej Kozdraś	21	
	dr hab. inż. Marcin Lorenc, prof. PO	16	
	prof. dr hab. Vilem Madr	4	
	dr Zbigniew Michno	3	
	dr hab. inż. Janusz Pająk, prof. PO	8	
	prof. dr hab. Marian Partyka	1	
	dr hab. inż. Waldemar Skomudek, prof. PO	1	
	dr Dorota Strózik-Kotlorz	2	
	prof. dr hab. Stefan Szymura	16	
	dr Sylwester Wacke	1	
	dr Katarzyna Wojteczek-Laszczak	1	
	dr Aleksandra Żurawska	1	
	Wydział Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki	dr inż. Paweł Aksamit	3
		dr Violetta Bednarska	1
prof. dr hab. inż. Tomasz Boczar		31	
dr inż. Sebastian Borucki		9	
dr inż. Andrzej Cichoń		9	
dr Zygmunt Dudzicz		6	
dr inż. Paweł Frącz		2	
dr inż. Krzysztof Górecki		1	
dr hab. inż. Mariusz Jagieła, prof. PO		8	
prof. dr hab. inż. Józef Kędzia, prof. zw.		9	
dr inż. Marcin Kowol		1	
dr inż. Jadwiga Krych		1	
dr inż. Barbara Kucharska		1	
prof. dr hab. inż. Marian Łukaniszyn, prof. zw.		7	
dr hab. inż. Krystyna Macek-Kamińska, prof. PO		1	
dr hab. inż. Jan Sadecki, prof. PO		3	
prof. dr hab. inż. Jerzy Skubis, prof. zw.		7	
dr inż. Mariusz Sobol		4	
dr inż. Mirosław Szmajda		1	
dr hab. inż. Sławomir Szymaniec, prof. PO		1	
dr hab. inż. Wiesław Tarczyński, prof. PO		2	
prof. zw. dr hab. inż. Bronisław Tomczuk		7	
dr inż. Andrzej Waindok		2	
dr hab. inż. Stefan Wolny, prof. PO		5	
dr inż. Krzysztof Wróbel	2		
dr inż. Janusz Wrzuszcak	2		
dr inż. Maria Wrzuszcak	3		
dr inż. Anna Zatwarnicka	1		
dr inż. Krzysztof Zatwarnicki	1		
dr inż. Maciej Zdanowski	8		
dr hab. inż. Dariusz Zmarzły, prof. PO	16		

dr inż. Stanisław Anweiler	1
dr hab. inż. Andrzej Augustynowicz, prof. PO	2
dr inż. Marian Bartoszek	4
dr inż. Włodzimierz Będkowski	11
dr inż. Andrzej Bieniek	1
dr inż. Sebastian Brol	6
prof. dr hab. inż. Jerzy Buzek	4
dr hab. inż. Bolesław Dobrowolski, prof. PO	1
dr inż. Roman Dyga	1
prof. dr hab. inż. Grzegorz Gasiak	5
prof. dr hab. inż. Wit Grzesik	75
dr Maria Hepner	3
dr inż. Waclaw Hepner	1
dr inż. Ireneusz Hetmańczyk	1
dr inż. Robert Junga	1
dr hab. inż. Aleksander Karolczuk, prof. PO	18
dr inż. Krzysztof Kluger	2
dr inż. Andrzej Knapik	1
prof. dr hab. inż. Włodzimierz Kotowski	4
dr inż. Anna Król	4
dr inż. Cyprian T. Lachowicz	3
prof. dr hab. inż. Tadeusz Łagoda	23
prof. dr hab. inż. Ewald Macha	52
dr inż. Jarosław Mamala	1
dr hab. inż. Adam Niesłony, prof. PO	6
dr hab. inż. Piotr Niesłony, prof. PO	18
prof. dr hab. inż. Henryk Paul	4
dr inż. Roland Pawliczek	4
dr inż. Mariusz Rząsa	6
dr inż. Wilhelm Jan Tic	2
prof. dr hab. inż. Leon Troniewski	2
prof. dr hab. inż. Roman Ulbrich	5
dr inż. Tomasz Wanat	11
dr inż. Zbigniew Zalisz	17

dr Zbigniew Borysiuk	4
dr Andrzej Bunio	1
dr hab.inż. Marcin Czerwiński, prof. PO	21
dr Andrzej Dyszkiewicz	1
dr hab. Jan Godziński	42
prof.dr hab. Janusz Iskra, prof. PO	2
dr hab. Lidia Hyla-Klekot	1
prof. dr hab. Jerzy Kołodziej	8
dr hab. inż. Michał Kuczyński	5
dr Edyta Majorczyk	12
prof. dr hab. Jaroslav Opavsky	8
dr Karina Słonka	2
dr hab. Zdenek Szczyrba	2
dr Rafał Tataruch	1
dr Sławomir Tubek	19
dr hab. Andrzej Tukiendorf	2
dr hab. Kazimiera Waśniowska, prof. PO	32
dr hab.n. med. Krzysztof Wronecki	2
dr Janusz Zaryczański	1
dr inż. Ginda Grzegorz	5
prof. dr hab. Andrzej Rosner	1
RAZEM	809

 przygotowała Halina Szejf

Praca konkursowa Roksaney Sitko, więcej - s. 21

Inwestycje i fundusze

Opolskie regionem wiodącym w wykorzystaniu środków unijnych

*Województwo opolskie zajęło 1 miejsce
za sprawne wydawanie unijnych dotacji
w ramach RPO.*

Ministerstwo Rozwoju Regionalnego opracowało w 2009 roku metodologię podziału krajowej rezerwy wykonania w ramach krajowych oraz regionalnych programów operacyjnych. Krajowa rezerwa wykonania została utworzona ze środków wspólnotowych przeznaczonych na realizację Narodowych Strategicznych Ram Odniesienia na lata 2007-2013, a jej środki miały posłużyć wsparciu najszybciej i najefektywniej wdrażanych programów operacyjnych lub priorytetów.

Metodologia krajowej rezerwy wykonania w ramach krajowych i regionalnych programów operacyjnych została przyjęta Uchwałą Nr 35 Komitetu Koordynacyjnego Narodowych Strategicznych Ram Odniesienia na lata 2007-2013 z dn. 7 grudnia 2009 r.

Rywalizacja województw o dodatkowe środki z Krajowej Rezerwy Wykonania przyniosła Opolskiemu sukces nie tylko w zakresie realizacji Regionalnego Programu Operacyjnego, ale także Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki, który również był objęty konkursem. Według informacji z Ministerstwa Rozwoju Regionalnego, Opolszczyzna uzyskała 3 lokatę w rankingu wszystkich instytucji, które wdrażają program. O przyznanie dodatkowych środków w łącznej kwocie 300 mln euro ubiegało się 21 instytucji, w tym 16 z regionów i 5 instytucji centralnych. Zgodnie z metodologią Krajowej Rezerwy Wykonania, dodatkowe środki rozdzielone zostały pomiędzy 8 instytucji, które osiągnęły najlepsze wyniki według kryterium tempa wydatkowania (środki certyfikowane do Komisji Europejskiej oraz wydatki

kwalifikowane z wniosków o płatność) na dzień 31 grudnia 2010 r. Okazało się, że regiony są w tej rywalizacji lepsze od administracji rządowej.

Zakończona niedawno rywalizacja województw o dodatkowe środki z Krajowej Rezerwy Wykonania przyniosła Opolskiemu sukces. Województwo opolskie zajęło 1 miejsce za sprawne wydawanie unijnych dotacji w ramach RPO (Regionalny Program Operacyjny) i otrzymało nagrodę w wysokości ponad 64 mln euro oraz 3 miejsce za województwem warmińsko-mazurskim i zachodniopomorskim) w rankingu regionów, które skorzystają z dodatkowych funduszy w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki (PO KL). Nagroda to ponad 52 mln euro na projekty realizowane w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego.

Minister rozwoju regionalnego **Elżbieta Bieńkowska** 25 lutego w Filharmonii Opolskiej wręczyła Opolszczyźnie czeki na ponad sto milionów euro. To nagroda dla regionu za najsprawniejsze w Polsce wydawanie unijnych dotacji. Wspólnie odnieśliśmy wielki sukces - mówił podczas Gali w Filharmonii Opolskiej marszałek Józef Sebesta.

Dzięki najlepszej w kraju realizacji regionalnego programu operacyjnego Opolszczyzna przez cały czas była w czołówce rywalizacji o dodatkowe pieniądze i utrzymała pozycję lidera do końca. Konkurs o Krajową Rezerwę Wykonania trwał blisko dwa lata.

Dodatkowe pieniądze mają zostać przeznaczone m.in. na infrastrukturę drogową, wzmocnienie atrakcyjności gospodarczej regionu, ochronę środowiska i rozwój społeczeństwa informacyjnego.

 dr inż. Joanna Rut,
Dział Analiz i Planowania
Rozwoju

Na marginesie

W naszej gazecie - rower w gazecie (zaparkowany w II kampusie)

17

Z życia Uczelni

Plagiat.pl

„Cieszy nas wzrastająca liczba uczelni korzystających z systemu. Jest ich już 127. Na szczególne uznanie zasługują te, które otrzymały certyfikaty.”

Ponad 100 osób, reprezentujących polskie instytucje naukowe i uczelnie m.in. Politechnikę Opolską uczestniczyło w tegorocznej IV edycji wręczenia Certyfikatów „Uczelnia walcząca z plagiatami” i „Wydział walczący z plagiatami” połączonej z seminarium „Reforma szkolnictwa wyższego a jakość kształcenia i ochrona własności intelektualnej”, organizowanej przez Fundację im. Augustina Jeana Fresnela oraz firmę Plagiat.pl. Patronat nad całym wydarzeniem objęło Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan.

11 maja br. w Warszawskim Domu Technika NOT odbyła się, już po raz czwarty, gala wręczenia Certyfikatów „Uczelnia walcząca z plagiatami” i „Wydział walczący z plagiatami” połączona z seminarium „Reforma szkolnictwa wyższego a jakość kształcenia i ochrona własności intelektualnej”.

Podczas seminarium uczestnicy mieli okazję zapoznać się z założeniami reformy szkolnictwa wyższego i problematyką związaną z kryteriami oceny jakości kształcenia przedstawionymi przez prelegentów: eksperta bolońskiego prof. dr hab. **Ewę Chmielecką**, Przewodniczącą Państwowej Komisji Akredytacyjnej prof. dr hab. **Marka Rockiego** oraz Dyrektora Departamentu Strategii Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego dr. **Andrzeja Kurkiewicza**. Druga część konferencji dotyczyła etiologii zjawiska studenckiego plagiatu, prawnych procedur związanych z ochroną własności intelektualnej i sposobów przeciwdziałania zjawisku nieuczciwości naukowej w uczelni - te kwestie były tematami wystąpień Dyrektora Mazowieckiego Centrum Profilaktyki Uzależnień dr. hab. **Mariusza Jędrzejko** prof. SGGW, Dyrektora ds. kluczowych klientów Plagiat.pl oraz eksperta Fundacji Fresnela **Dominika Bralczyka** oraz Prezesa Plagiat.pl dr. **Sebastiana Kawczyńskiego**.

Towarzysząca seminarium gala wręczenia Certyfikatów

dr Dominik Bralczyk

„Uczelnia walcząca z plagiatami” i „Wydział walczący z plagiatami” to jedyne w Polsce wydarzenie promujące uczelnie, dla których liczy się jakość powstających w nich prac studenckich. Dzięki programowi certyfikacji, uczelnie wspólnie z serwisem Plagiat.pl wypracowały i wciąż doskonałą odpowiednie rozwiązania zapewniające wysokie standardy jakości kształcenia oraz w sposób szczególny dbają o ich funkcjonowanie. Szczelny system kontroli prac dyplomowych polega na właściwym rozdziale zadań pomiędzy studentów, promotorów i pracowników administracyjnych uczelni i jest każdorazowo dostosowywany do jej indywidualnego charakteru i potrzeb. Prawidłowe działanie systemu antyplagiatowego obejmuje nie tylko analizę raportów dotyczących powstałych prac, ale także ich zabezpieczenie przez tworzenie baz porównawczych uczelni obejmujących prace studenckie.

Najważniejszymi elementami zapewniającymi realną ochronę własności intelektualnej są przede wszystkim: realizacja polityki sprawdzania przez system antyplagiatowy wszystkich powstających prac, dodawanie wszystkich obronionych prac do bazy uczelni oraz dodatkowo przystąpienie uczelni do programu wymiany baz. Każda z wyróżnionych uczelni i wydziałów stosuje wymienione procedury, niezależnie od realizowanych szczegółowych działań antyplagiatowych.

„Cieszy nas wzrastająca liczba uczelni korzystających z systemu. Jest ich już 127. Na szczególne uznanie zasługują te, które otrzymały certyfikaty. Współpraca z nimi pozwala zrealizować założenia procedury antyplagiatowej, która w przyszłości ma szansę stać się standardem na polskich uczelniach wyższych” - mówi Sebastian Kawczyński, Prezes Plagiat.pl, a w zgodnej opinii ekspertów występujących na seminarium, w obliczu ustawowych zmian, przestrzeganie zasad ochrony własności intelektualnej i rzetelność naukowa staje się niezbędnym elementem jakości kształcenia na polskich uczelniach.

Udział Politechnik Opolskiej w seminarium to kolejny etap przygotowań do konferencji naukowej poświęconej przestrzeganiu własności intelektualnej na Uczelni. Konferencja pod patronatem Forum Akademickiego odbędzie się jesienią tego roku.

 Miłosz Resztak i Tomasz Ciecierski

Prawdopodobnie część naszych gości od października br. zdecyduje się na podjęcie właśnie u nas studiów w Polsce.

Jako Uczelnia jesteśmy otwarci współpracę ze wschodem i liczymy, że ukraińscy studenci zainteresują się propozycją Politechniki Opolskiej; zaznacza prorektor ds. nauki prof. Marek Tukiendorf. Uczestnicy podróży studialnej zwiedzając Politechnikę poznali kierunki na jakich mogliby studiować.

Odwiedzili m.in. laboratoria Wydziału Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki oraz halę sportową Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii. Największą popularnością cieszyło się wystąpienie studenta informatyki Politechniki Opolskiej, **Romana Szczurko Memylo**, którego uczestnicy zasypywali pytaniami o praktyczną stronę przyjazdu na studia i ewentualnych trudności, jakie trzeba pokonać będąc studentem spoza Unii Europejskiej.

Taka wymiana to również szansa na podtrzymanie współpracy kulturalnej i pielęgnowania wspólnej historii naszych państw - mówi Oleksyj Moskalenko, prezes Ukraińsko-Polskiego Centrum Wymian Akademickich. Żacy z Żytomierza i Kijowa, goszcząc w Opolu, zapoznali się również z ofertą Uniwersytetu Opolskiego, Szkoły Wyższej im. Bogdana Jańskiego oraz Wyższej Szkoły Zarządzania i Administracji w Opolu.

 T. Ciecierski

Goście z Ukrainy odwiedzili Politechnikę Opolską

Grupa 140 studentów i wykładowców z Ukrainy gościła w Opolu, zapoznając się z ofertą edukacyjną Politechniki Opolskiej.

fot. T. Ciecierski

Teraz Polska!

W dniach 7-8 kwietnia br. na Politechnice Opolskiej odbyła się Ogólnopolska Konferencja Naukowa pt. „Polska Prezydencja w Unii Europejskiej – Szanse czy Zagrożenia” zorganizowana przez członków Koła Naukowego Młodych Europejczyków.

Konferencja przygotowana została przy współpracy studentów z kół naukowych – europeistyki z Uniwersytetu Jagiellońskiego oraz politologów z Uniwersytetu Opolskiego.

Inspiracją do zorganizowania konferencji o takiej tematyce było przypadające na drugą połowę tego roku niezwykle ważne wydarzenie: objęcie przez Polskę przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej. Przed-

sięwzięcie zrealizowane głównie siłami **Michała Broniszewskiego, Darii Hołodnik, Katarzyny Kołowrot, Marty Olszyny** oraz **Iwony Plenik** było jednym z cyklu ogólnopolskiej współpracy kół naukowych, w która zaangażowane są: Studenckie Koło Naukowe Touching Europe z Uniwersytetu Warszawskiego, Koło Naukowe Studentów Europeistyki Uniwersytetu Jagiellońskiego, Koło Naukowe Studentów Europeistyki „Projekt Europa” Uniwersytetu Wrocławskiego oraz Studenckie Koło Naukowe Politologów Uniwersytetu Opolskiego. Celem głównym było zapoznanie uczestników z tematyką dotyczącą

polskiej prezydencji w UE. Ważnym aspektem było też ustalenie priorytetów polskiej polityki, zaakcentowanie jej najistotniejszych obszarów, przedłożenie własnych pomysłów i inicjatyw, jakie powinny się znaleźć w priorytetach polskiej Prezydencji.

Pierwszy dzień programu wypełniły wystąpienia prelegentów, głównie pracowników naukowych z ośrodków akademickich Opolą, Wrocławia, Warszawy i Krakowa, na co dzień zajmujących się tą tematyką a więc ekspertów, bo teoretyków

praktyków zarazem. Zaprezentowali swoje stanowiska, co pozwoliło słuchaczom na pogłębienie wiedzy i wyrobienia sobie opinii na ten temat.

Drugi dzień zdoinowały wystąpienia pań europosłanek: **Danuty Jazłowieckiej** oraz **Lidii Geringer de Oedenberg**. Były one połączone z debatą na temat szeroko rozumianej polskiej prezydencji w UE. W tym dniu swoje referaty przedstawili również studenci z różnych ośrodków akademickich. Ponadto zaplanowano organizację warsztatów szkoleniowych, podczas których uczestnicy mieli okazję zapoznać się z procedurą wypełniania wniosków o dofinansowanie oraz zadać pytania specjalistom, którzy na co dzień zajmują się pozyskiwaniem dofinansowań unijnych. Na zakończenie uczestnicy warsztatów otrzymali dyplomy.

Sukces konferencji okazał się doskonałą promocją Politechniki Opolskiej utrwalającą dobry wizerunek uczelni i jej studentów w świecie nauki i mediów. Jednym z efektów konferencji jest wydanie publikacji w formie zeszytów naukowych zawierających prezentowane referaty.

Patronat honorowy nad konferencją objęło: Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Danuta Jazłowiecka, poseł do Parlamentu Europejskiego, Wojewoda Opolski, Marszałek Województwa Opolskiego, Prezydent Miasta

Opola, Rektor Politechniki Opolskiej, Rektor Uniwersytetu Opolskiego, Dziekan Wydziału Zarządzania Politechniki Opolskiej, Samorząd Studencki Politechniki Opolskiej, Europe Direct Opole oraz Centrum Inicjatyw Międzynarodowych.

Patronat medialny sprawowali NTO, Radio Opole, psz.pl, dlaStudenta.pl, StosunkiMiędzynarodowe.pl.

 Michał Broniszewski, student V roku europeistyki

2 marca w trakcie spotkania odbywającego się w ramach Klubu Innowacyjnych Przedsiębiorstw na temat innowacji w sektorze usług wystąpił **Michał Skąlecki**, laureat I edycji konkursu na najlepszą pracę magisterską pt. Akademicki Mistrz Innowacyjności, organizowanego od ubiegłego roku przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości.

Michał Skąlecki jest autorem zwycięskiej pracy magisterskiej zatytułowanej „Symulator kotła parowego z wykorzystaniem sztucznych sieci neuronowych”. W trakcie wystąpienia laureat zaprezentował główne założenia swojego pomysłu, zalety urządzenia oraz możliwe zastosowanie sztucznych sieci neuronowych. Zaprezentował symulator kotła parowego z zastosowaniem sztucznych sieci neuronowych, jako obiektu przemysłowego, a także udowodnił, w jaki sposób możliwa jest optymalizacja pracy kotła parowego.

Wystąpienie na spotkaniu było jednym z elementów promocji zwycięskich prac magisterskich. Oprócz możliwości zaprezentowania swoich pomysłów przed szerszą publicznością w trakcie wydarzeń Klubu Innowacyjnych Przedsiębiorstw, laureaci konkursu mają szansę zaprezentowania się na łamach prasy i w internecie.

Zachęcamy do udziału w kolejnej, trwającej edycji konkursu! Do wygrania atrakcyjne nagrody rzeczowe i nie tylko!

Tematyka konkursu obejmuje:

- eko-innowacje,
- innowacje w sektorze usług,
- popytowe podejście do tworzenia innowacji,
- nowe podejście do zamówień publicznych.

Szansa dla najlepszych

Kolejna edycja konkursu Klubu Innowacyjnych Przedsiębiorstw

Do tej edycji konkursu można zgłaszać prace magisterskie obronione na ocenę minimum dobrą w okresie od 30 czerwca 2009 r. do 10 lipca 2011 r. Termin zgłaszania prac upływa 11 lipca 2011 r. (decyduje data wpłynięcia).

Więcej: http://www.pi.gov.pl/PARP/CHAPTER_86197.asp?soid=DEEDDBAFCC4947BD86E-7DA305F10837C

 Krzysztof Buczek, Departament Rozwoju Przedsiębiorczości i Innowacyjności, Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości
ul. Pańska 81/83 00-834 Warszawa
e-mail: krzysztof_buczek@parp.gov.pl

Obserwacje

Niebo późną wiosną

Kiedy poproszono mnie o napisanie krótkiego artykułu na temat co ciekawego może aktualnie zobaczyć na niebie astronom-amator, uznałem, że taki tekst powinienem zacząć od uzasadnienia po co w ogóle uprawiać amatorską astronomię.

Choć praca na Uczelni może łączyć w sobie cechy zawodu i hobby, to jednak w pewnej chwili pojawia się potrzeba jakiejś odskoczni od absorbującej, bieżącej aktywności naukowej i jest kwestią indywidualną czy będzie to łowienie ryb, sport wyczynowy, górską turystyką, kolekcjonowanie znaczków czy jakieś inne zajęcie. Amatorską astronomię uprawia w naszym kraju coraz więcej osób, co wynika między innymi z relatywnego obniżania się cen kosztownego sprzętu, jak również wsparcia nieformalnych grup internetowych dzielących się między sobą doświadczeniami. Główna motywacja do uprawiania amatorskiej astronomii to:

- relaks związany z uprawianiem hobby na świeżym powietrzu,
- potrzeba dystansu do świata, który oglądany w kategoriach kosmicznych wydaje się nam mniej stresujący,
- typowo hobbystyczne kolekcjonowanie sprzętu astronomicznego i związana z tym rywalizacja.

Trzeba tu dodać, że uprawianie amatorskiej astronomii w mieście oraz w domku na wsi to dwa, zupełnie inne zajęcia. Ze względu na charakterystyczną lunę światła miejskich (tzw. „light pollution”) w mieście możemy gołym okiem pooglądać fragmenty gwiazdozbiorów lub przy pomocy teleskopu podziwiać kraterzyki na Księżycu, „taniec” księżyców układu Jowiszowego i szczegóły na jej powierzchni a także podobne powierzchniowe szczegóły Marsa i Saturna. Natomiast na wsi, oprócz planet możemy nocą pooglądać tzw. obiekty ciemnego

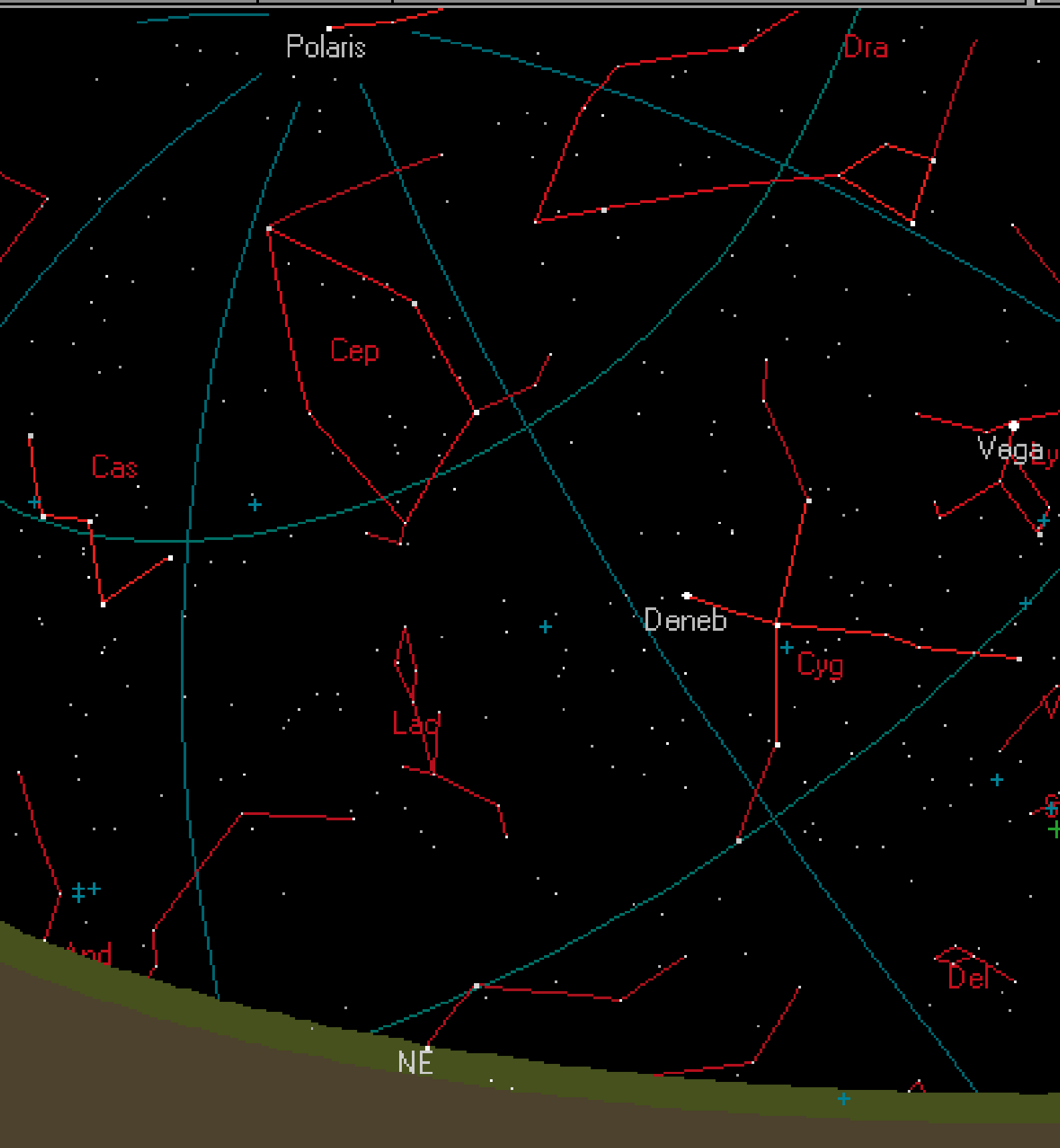
Autor, prof. Z. Zembaty, jest Kierownikiem Katedry Mechaniki Budowli i prodziekanem ds. nauki na Wydziale Budownictwa. Pozazawodowo zajmuje się astronomią i astrofotografią.

astrofotografię. Wystarczy obejrzyć zdjęcia na znanej stronie Internetowej Astronomy Picture of the Day www.apod.com, aby docenić na jak wysokim poziomie robią astrofotografie współcześni amatorzy.

Po tym przydługim wstępie, coś o aktualnym niebie końca wiosny i początku lata. Jak wiemy, amatorskie obserwacje astronomiczne zależą od pór roku, gdyż ze względu na pozorny ruch Słońca po sferze niebieskiej w kolejnych miesiącach roku różne gwiazdozbiory przyjmują po kolei najbardziej dogodny położenie do obserwacji. To samo dotyczy planet, jednak w ich przypadku nie można pominąć ich ruchu własnego. Dlatego właśnie różne czasopisma zajmujące się amatorską astronomią prowadzą tzw. kalendarzyki astronomiczne.

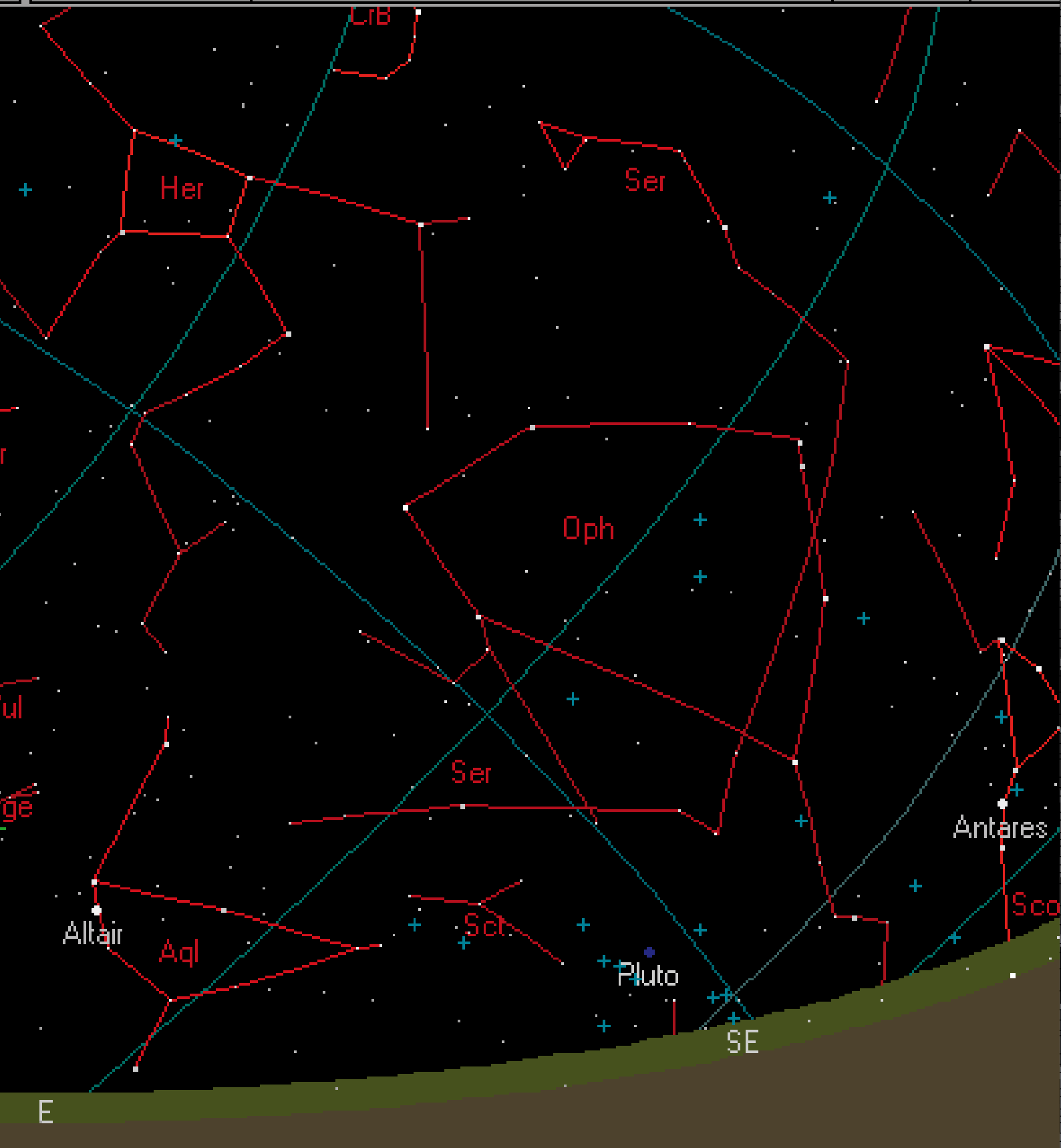
Jowisz, którego wspaniałą widoczność mieliśmy zapewniłą w drugiej połowie 2010 roku, zszedł już ze sceny. Jego miejsce jednak zajął Saturn, którego obserwować możemy wieczorami. Aby pooglądać inne planety (Merkury, Mars, Wenus, Jowisz) trzeba obudzić się na długo przed świtem, gdyż te pojawiają się rano, w tej części nieba. No i na tzw. letnie niebo (np. gwiazdozbiory Lutni i Łabędzia) nie trzeba już czekać do późnej nocy (por. zdjęcie na stronie IV)

nieba (Deep Sky Objects, DSO) jak mgławice i odległe od nas o miliony lat świetlnych galaktyki. Szczególnie te ostatnie robią duże wrażenie. Jednak ich obserwacje wymagają dużej cierpliwości i większych umiejętności. Poza miastem już dobra lornetka pozwala na wspaniałe obserwacje, a stosunkowo tani teleskop zwierciadlany o średnicy lustra 20 cm pozwoli na bardzo ciekawe i zaawansowane obserwacje obiektów DSO. Jak już wspominałem, uprawianie amatorskiej astronomii wymaga wielkiej cierpliwości. Szczególnie dotyczy to Europy Środkowej ze względu na jej zmienny klimat, w którym przeważają dni pochmurne nad dniami pogodnymi. Jeśli dodamy, że obiektów DSO nie widać przy świecącym Księżycu i uwzględnimy nasz zwykły brak czasu to okaże się, że satysfakcjonujących nocy obserwacyjnych bywa zaledwie kilka w ciągu roku. Jednak wtedy nasza cierpliwość jest wynagradzana w dwójnasób. Dzięki rozwojowi fotografii cyfrowej, bardziej zaawansowani amatorzy uprawiają z dużym powodzeniem

Obraz wschodniej części nieba w połowie maja o północy

Po prawej stronie powyższej mapki nieba można zauważyć piękną, czerwoną gwiazdę Antares królującą w gwiazdozbiórze Skorpiona. Jej nazwa (Anty-Ares) oznacza rywala Marsa – ze względu na jej wyraźnie czerwony kolor. Gwiazdozbiór Skorpiona (a dokładniej jego „ogon”) udało mi się na początku maja sfotografować nad ranem, nad południowym horyzontem.

E

maj

Wschodzące gwiazdozbiory Łabędzia (Cygnus) i Lutni (Lyra) – zdjęcie wykonane 24 kwietnia, 36 min. po północy.

Można je będzie obserwować coraz wcześniej, co widać na zamieszczonej w środku mapce.

Zdjęcia południowego nieboskłonu o godzinie drugiej w nocy, 2 maja.

Niestety, na dobrą pozycję gwiazdozbioru Lwa (Leo) trzeba będzie czekać już do następnego roku.

W okolicach ogona Lwa (tuż przed gwiazdozbiorem Panny) znajduje się słynny „Virgo Cluster”, będący zbiorem kilkunastu świetnie widocznych galaktyk, wspaniałych obiektów do obserwacji zimą i wiosną, za pomocą małych i średnich amatorskich teleskopów.

Zdjęcie zachodniego nieboskłonu wykonane po północy, 24 kwietnia.

Więści z wydziałów

**BIBLIOTEKA
GŁÓWNA**

Biblioteka w oczach dziecka

Rozstrzygnięto konkurs plastyczny ogłoszony dla uczestników Dziecięcej Politechniki Opolskiej pt. „Biblioteka i bibliotekarz w oczach dziecka”. Wszystkie dzieci w ramach projektu DPO zwiedzały bibliotekę Politechniki Opolskiej i zostały zaproszone do udziału w konkursie plastycznym.

Wpłynęły 62 prace wykonane różnymi technikami. Jury w składzie: Sławoj Dubiel, Jolanta Hęciak-Morzyk, Elżbieta Czerwińska i Anna Jańczyk przyznało 5 równorzędnych nagród:

Alicji Pudełko - za komiks – 10 dobrych myśli o bibliotece

Natalii Żurawskiej – za baśniową wizję biblioteki

Roksanie Sitko – za bibliotekę pełną czytelników i kolorowych książek

Jessice Pasternickiej – za rzeźbę bibliotekarki

Kasi Rekiel – za makietę – biblioteka jako trzecie miejsce (miejsce spotkań, wypoczynku, imprez kulturalnych). Kasia Rekiel otrzymała również nagrodę specjalną w głosowaniu wszystkich bibliotekarzy PO.

oraz **Grzegorzowi Zalewskiemu** za esej o bibliotece (nagrodę ufundowała dyrektorka biblioteki).

Elżbieta Czerwińska, Anna Jańczyk

jury głosuje

Grzegorz Zalewski

Alicja Pudełko

Jessica Pasternicka

Natalia Żurawska

Kasia Rekiel

praca Roksany Sitko na s. 16

Galimatias w bibliotece

26 kwietnia br. w Bibliotece Głównej Politechniki Opolskiej zainaugurowała swoją działalność mini galeria „Galimatias”.

Pierwsza wystawa pt. Jan Paweł II w naszej pamięci została poświęcona osobie naszego papieża. Przedstawiono zdjęcia ojca świętego z okresu pontyfikatu oraz najbardziej znane jego myśli.

Zachęcamy pracowników i studentów Politechniki Opolskiej do wystawiania swoich prac (zdjęć, obrazów, plakatów) w galerii.

Kontakt: Anna Jańczyk, a.jandziak@po.opole.pl,
tel. 77 400 62 36.

Z różnicami filozoficzno – kulturowymi między Europą a Państwem Środka zapoznawało się blisko 40 studentów Wydziału Zarządzania Politechniki Opolskiej oraz zaproszeni goście.

- Lojalność, szacunek i respekt – to pojęcia mające niezwykle znaczenie dla funkcjonowania chińskiego społeczeństwa – podkreślał gość z Krakowa, zaznaczając, że chińskie rozumienie pojęcia osoby ludzkiej zdecydowanie różni się od europejskiego. - Osoba ludzka buduje swoje człowieczeństwo dzięki związkom i relacjom z innymi ludźmi – przekonywał o. Konior. Jak wyjaśnił gość Instytutu Konfucjusza, w Chinach, w odróżnieniu do Europy, funkcjonuje przekonanie, że to jednostka winna dostosować się do społeczeństwa, w którym żyje. Zdaniem duchownego jednym z plusów edukacji konfucjańskiej jest szacunek jakim w Chinach darzy się drugiego człowieka. „Już w przedszkolach dzieci uczą się posłuszeństwa, a nauczyciele cieszą się ogromnym szacunkiem, co jest niespotykane w innych krajach świata” – powiedział o. Konior.

Prelegent zwrócił uwagę na brak odniesienia w kulturze chińskiej do Boga osobowego, a także nieobecne w niej pojęcie grzechu. Dlatego konfucjonizm, jako zapoczątkowany w Chinach zbiór norm etycznych, zakłada prymat społeczeństwa nad jednostką. Generalnie w Europie występuje ja i społeczeństwo, zaś w Chinach społeczeństwo i ja.

Aby wejść w głębiej w system myślenia i rozumienia potrzebujemy zrozumieć homo asiaticus i homo sinicus w jego korzeniach.

INSTYTUT KONFUCJUSZA

Człowiek po chińsku

„Człowiek i społeczeństwo chińskie” – to temat wykładu (16. 05. 2011 r.) jaki wygłosił gościnnie w Instytucie Konfucjusza w Opolu jezuita o. dr Jan Konior z Wyższej Szkoły Filozoficzno-Pedagogicznej „Ignatianum” w Krakowie.

Fundamentem kultury chińskiej jest język pisany. Dopiero znajomość klasyki chińskiej pozwala nam odkryć duszę Chińczyka.

O. dr Jan Konior SJ, teolog, sinolog, filozof, kulturoznawca, jest wykładowcą katedry filozofii wschodu i kulturoznawstwa krakowskiego Ignatianum. Zajmuje się także buddyzmem, taoizmem, hinduizmem, islamem i konfucjonizmem w odniesieniu do chrześcijaństwa. Najpierw studiował filozofię w Krakowie, następnie sinologię, teologię, filozofię w wydaniu chińskim oraz religię

chińskie na Fu-jen Catholic University w Tajpei i Czeng-kong Univeristy na Tajwanie (literatura chińska). Na Uniwersytecie Gregoriańskim w Rzymie studiował teologię misyjną, religie świata, dialog międzykulturowy i międzyreligijny, w buddyzmie, taoizmie, konfucjonizmie, hinduizmie i religii muzułmańskiej, inkulturację, nową ewangelizację i psychologią kultury. W Opolu gościł po raz czwarty, tym razem na zaproszenie Centrum Współpracy Polska-Chiny „Instytut Konfucjusza”, który działa przy Politechnice Opolskiej od 2007r.

tc,kai

w sali seminaryjnej IK

WYDZIAŁ ELEKTROTECHNIKI, AUTOMATYKI I INFORMATYKI

Trzecie Otwarte Mistrzostwa Opola w Programowaniu Zespołowym

„Na zawody przyjeżdżają pasjonaci zafascynowani programowaniem” - wyjaśnia opiekun zawodów dr Artur Smolczyk i dodaje, że rywalizacja jest zawsze wciągająca, także miłośników programowania.

Ponad 100 zawodników z 37 drużyn wzięło udział w trzeciej edycji Otwartych Mistrzostw Opola w Programowaniu Zespołowym, które odbyły się 15 kwietnia 2011r. na Wydziale Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki Politechniki Opolskiej. Uczestnikami zawodów byli studenci uczelni wyższych oraz uczniowie szkół ponadgimnazjalnych.

Zawody jak co roku, były okazją do wypróbowania umiejętności zespołowego rozwiązywania problemów informatycznych i algorytmicznych. Poszczególne 3-osobowe drużyny musiały rozwiązać 9 zaproponowanych zadań, mając do dyspozycji jedynie jeden komputer. Zdaniem dr. Artura Smolczyka najtrudniejszym wyzwaniem jest tu zorganizowanie pracy. - Bez sprawnego zaplanowania: kto wprowadza dane a kto liczy je na papierze, nie da się wygrać zawodów - do-

daje **Przemysław Perkowski**, przewodniczący Studenckiego Koła Naukowego TeamBit.

Organizatorem zawodów, tak jak w latach ubiegłych, było Studenckie Koło Naukowe TeamBit, działające na Wydziale Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki Politechniki Opolskiej.

W mistrzostwach Opola sukces odniosły drużyny:

w kategorii uczelnie wyższe:

- 1 miejsce: **UWr CounterExamples** (Uniwersytet Wrocławski);
- 2 miejsce: **UWr Matadors** (Uniwersytet Wrocławski);
- 3 miejsce: **SexDrugsAndC++** (Politechnika Opolska);

w kategorii szkoły ponadgimnazjalne:

- 1 miejsce: **ZSOT** (Zespół Szkół Ogólnokształcąco-Technicznych z Lublina)
- 2 miejsce: **Amatorzy** (III Liceum Ogólnokształcące w Opolu)
- 3 miejsce: **BinTux** (Zespół Szkół Zawodowych im. Stanisława Staszica - Zawadzkie)

T. Ciecierski

kwiecień - maj

23

Elektrycy to elita wśród inżynierów

29 marca już po raz 21 Opolskie Dni Elektryki zgromadziły w „Łączniku” tłumy.

Niezwykle popularna impreza adresowana jest głównie do młodzieży i ta rzeczywiście dopisała. Widownię stanowili głównie uczniowie opolskiego „elektryczniaka”, o którym jego wieloletni dyrektor **Władysław Opoka** powiedział żartem „szkoła przeciętna, bo pierwsza na opolszczyźnie i 14 w kraju”. Owych młodych ludzi, których czeka w najbliższym czasie podjęcie prawdziwie życiowych decyzji organizatorzy i zaproszeni goście przekonywali w swoich wystąpieniach do odwagi związania swojej przyszłości właśnie z elektryką. Rektor politechniki **Jerzy Skubis**, obok ciekawej prezentacji uczelni użył również nietypowego, choć równie życiowego argumentu: zwrócił uwagę na zdecydowanie męskiemu audytorium na 30-procentową (a więc stosunkowo wysoką) obecność kobiet (czyt. kandydatek na żony) wśród studentek uczelni technicznej.

Z kolei tytułową myśl o wyższości elektryków nad resztą inżynierskiego narodu (*prądu nie widać, do niego trzeba mieć wyobraźnię*) przedstawił **Krzysztof Kolanko** z SEP. Ważę nauk o elektryczności podkreślił też senator RP prof. **Piotr**

W. Opoka i J. Skubis

„według mojej oceny obchody XXI Opolskich Dni Elektryki mogą stanowić wzór dla innych uczelni jako przykład bardzo dobrego zaprezentowania zawodu elektryka i wzorowej współpracy Oddziału SEP z uczelnią. Szersza relacja z XXI Opolskich Dni Elektryki ukaże się w czasopismach stowarzyszeniowych.”

No cóż, można tylko pogratulować prof. **Marianowi Łukaniszynowi**, dziekanowi Wydziału Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki, który był współorganizatorem przedsięwzięcia.

KD

Wach, przypominając niedawną katastrofę w Japonii, która na zagadnienia energii zwróciła oczy całego świata.

W bogatej ofercie Dni Elektryki znalazło się wiele interesujących referatów popularnonaukowych, wystąpienia laureatów konkursu prac dyplomowych WEAiI, a także wystawa firm ETI-Polam i ZWAE.

Już zacieramy ręce na Dni Elektryki nr 22.

LSG

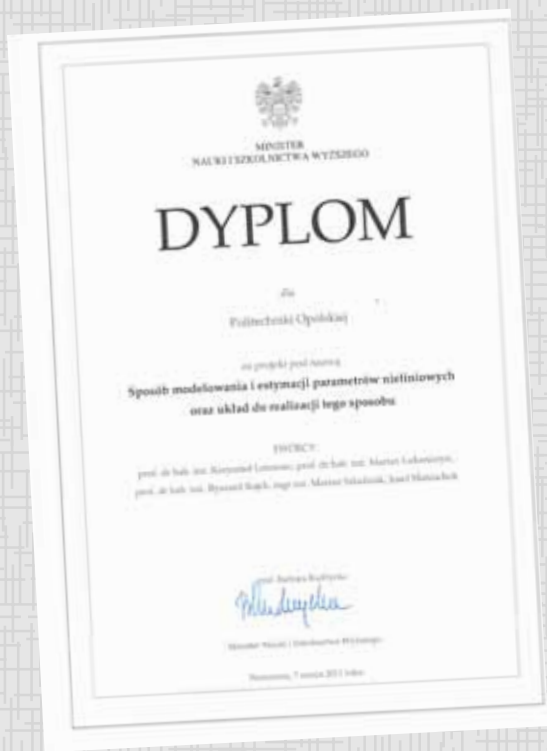
Pochwały za organizację ODE

W 220 numerze Dziennika Internetowego Stowarzyszenia Elektryków Polskich INFO PIK znalazła się obszerna informacja o odbywających się na Politechnice Opolskiej tegorocznych Opolskich Dni Elektryki. Autor, **Krzysztof Kolanko**, członek ZG SEP szczegółowo relacjonuje tę cieszącą się dużym uznaniem specjalistów imprezę, podkreślając różnorodność programu, walory naukowe i sprawność organizacyjną gospodarza. Swoją relację kończy słowami:

Ważne wyróżnienie

Prof. **Krzysztof Latawiec**, prof. **Marian Łukaniszyn**, prof. **Ryszard Rojek**, mgr inż. **Marian Saładziak** i **Josef Matuschok** zostali nagrodzeni za pracę pod nazwą „Sposób modelowania i estymacji parametrów nieliniowych oraz układ do realizacji tego sposobu”.

I choć laikowi nawet trudno powtórzyć jej nazwę - specjaliści docenili ogromną wartość przedsięwzięcia. Serdecznie gratulujemy dyplomu Ministrestwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego!

Ponad 100 studentów i uczniów ponadgimnazjalnych szkół technicznych, uczestniczyło (17.05.2011r.) w Dniu Elektroniki, zorganizowanym przez Studenckie Koło Naukowe Mikroproceek, działające na Wydziale Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki Politechniki Opolskiej.

-W czasie Dnia Elektroniki chcemy popularyzować zagadnienia z zakresu elektroniki – zaznacza opiekun koła dr inż. **Mirosław Szmajda** i dodaje, że to oferta adresowana do uczniów, studentów i pracowników naukowych.

Dowodem tego, była obecność na konferencji **Kamila Rohra** z Fundacji Rozwoju Kardiochirurgii w Zabrze – realizującego projekt budowy robota kardiochirurgicznego. - Dzień Elektroniki, to także okazja, by spopularyzować na uczelni nasze Koło Naukowe – podkreśla przewodniczący Mikroprocka **Filip Grabarek**.

Spotkanie odbywało się pod patronatem firmy Farnell, lidera na rynku detalicznej dystrybucji podzespołów elektronicznych. - Obecność naszej firmy na Dniu Elektroniki, to sprawa oczywista – twierdzi Alicja Janas z firmy Farnell i wyjaśnia, że już od dawna wspierają uczelnie techniczne na całym świecie.

- Wizyta na Politechnice Opolskiej, to dla mnie więcej niż kontakt biznesowy, to przecież moja Uczelnia - tłumaczy **Łukasz Pośpiech** z Tektronix, który wygłosił wykład nt. współczesnych oscyloskopów ich budowy i zasad działania. - Łza się w oku kręci, spędziłem tu pięć lat, które dobrze przygotowały mnie do pracy zawodowej – dodaje były student Politechniki Opolskiej.

Dzień Elektroniki

Jak tłumaczą organizatorzy, konferencja jest okazją do spotkania inżynierów tworzących nowoczesne rozwiązania elektroniczne.

Jak zapowiadają członkowie Koła Naukowego Mikroproceek, kolejny Dzień Elektroniki już za rok.

 T. Ciecierski

**WYDZIAŁ
MECHANICZNY**

Nagrodzony projekt

Praca naukowców z Katedry Pojazdów Drogowych i Rolniczych: prof. **Jerzego Jantosa**, dr. inż. **Jaroslawa Mamali** i dr. inż. **Sebastiana Broła** została doceniona w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Projekt pod nazwą „Urządzenie do pomiaru parametrów trakcyjnych pojazdów drogowych” zapewnił politechnice dyplom, a jego twórcom zasłużony splendor. Serdecznie gratulujemy!

kwiecień - maj

25

WYDZIAŁ ZARZĄDZANIA

Naukowcy z politechniki w roli ekspertów

Podjęcie pracy w Polsce przez zagranicznych pracowników staje się tematem budzącym coraz większe zainteresowanie. O wynikach badań dr **Sabiny Kubiciel-Lodzińskiej** z Katedry Ekonomii Rozwoju i Polityki Ekonomicznej dotyczących czynników zatrudnienia obcokrajowców poinformowała w swoim serwisie Polska Agencja Prasowa (PAP). Badania przeprowadzone przez dr Sabinę Kubiciel-Lodzińską wykazały m.in., że cudzoziemcy najczęściej podejmują zatrudnienie w tych branżach i zawodach, w których brakuje rodzimych pracowników. Ustalono, że ich zatrudnianie w wielu przypadkach jest droższe niż sięgnięcie po pracownika Polaka, ale brak rodzimych zasobów pracy sprawia, że dla pracodawców chcących utrzymać stabilność zatrudnienia i produkcji korzystanie z pracy obcokrajowców staje się koniecznością. Na Opolszczyźnie najczęściej pracują osoby pochodzące z Ukrainy i Mołdawii, a branżami ich zatrudnienia są przede wszystkim przemysł i budownictwo. Ustalono także, że województwo opolskie cechuje się dość znacznym napływem zagranicznej siły roboczej. Pod

względem zezwoleń na pracę przeliczonych na liczbę mieszkańców opolskie wyprzedza m.in. województwo dolnośląskie i śląskie. Zjawisko korzystania z zagranicznej siły roboczej staje się coraz bardziej istotne biorąc pod uwagę przemiany demograficzne w Polsce, a także zmiany zachodzące w strukturze wykształcenia społeczeństwa. Badania przeprowadzone przez dr Sabinę Kubiciel-Lodzińską, które objęły zarówno pracodawców zatrudniających obcokrajowców, jak i zagranicznych pracowników są pierwszymi tego typu przeprowadzonymi w województwie opolskim. Dotychczas opolscy badacze migracji zajmowali się głównie zjawiskami emigracji oraz reemigracji.

W dniach 29. 03 do 2. 04 dr inż. **Małgorzata Adamska** wraz z dr inż. **Anetą Kucińską** z zaprzyjaźnionego Instytutu

Innowacyjności Procesów i Produktów (WIPiL) udały się w ramach programu Erasmus LLP do Hiszpanii na Universitat Politècnica de Valencia Campus Alcoy. Dr inż. Adamska na spotkaniu ze studentami zaprezentowała Politechnikę Opolską oraz przedstawiła ofertę Wydziału Zarządzania. W ramach zajęć dydaktycznych odbyły się wykłady dotyczące zarządzania kapitałem intelektualnym oraz nowoczesnych form działalności marketingowej. W trakcie pobytu nawiązania została współpraca z dr **Eleną Bernabeu Perez** w zakresie wspólnych publikacji i uczestnictwa w konferencjach. Dr Perez, zastępca Dyrektora Działu Współpracy Międzynarodowej, niezwykle pochwaliła polskich studentów za ich dobrą znajomość języka angielskiego, łatwość w adaptacji języka hiszpańskiego, oraz bardzo dobre rezultaty w nauce.

Z Hiszpanii przywieziona została również nowa umowa bilateralna dla kilkunastu kierunków prowadzonych na naszej uczelni m. in. dla budownictwa, informatyki, elektroniki i telekomunikacji (więcej szczegółów w Dziale Współpracy Międzynarodowej).

Dr inż. Aneta Kucińska, dr Elena Bernabeu Perez, dr inż. Małgorzata Adamska

© → Prof. **Wanda Musialik**, wraz z dr **Dorotą Kurpiers** i dr **Romanem Śmietąńskim** uczestniczyli na zaproszenie prof. dr hab. **Teresy Kulak** z Uniwersytetu Wrocławskiego, w spotkaniu organizacyjnym zespołu podejmującego pracę nad polską częścią projektu badawczego „Cuius Regio, które odbyło się w dniu 23 lutego br. Analiza sił spajających i destrukcyjnych w obrębie regionu określających przynależność osób (grup społecznych) oraz spójność społeczna - jako zjawisko historyczne (Cuius Regio. An analysis of the cohesive and disruptive forces destined the attachment of (groups of) persons to and the cohesion within regions as a historical phenomenon). Grantem, finansowanym przez European Science Foundation, kieruje prof. **Dick de Boer** z Uniwersytetu w Groningen (Holandia), zaś polską jego częścią prof. **Rościław Żerenik**. Polskie badania mają dotyczyć Śląska. Natomiast 14 kwietnia 2011 r. prof. W. Musialik wzięła udział w konferencji „Współczesne spojrzenie na spór o Górną Śląsk w latach 1919-1921” przygotowanej przez Instytut Historii Uniwersytetu Opolskiego i Urząd Marszałkowski Województwa Opolskiego. Organizatorzy powierzyli pani profesor rozpoczęcie merytorycznej części obrad. Prof. Musialik przedstawiła tezy do problemu pt. „Dylematy legitymizacji historycznych badań, dziejów”. Konferencja odbywała się w sali sejmikowej Urzędu Marszałkowskiego w ramach „Roku Pamięci Powstań Śląskich”, ogłoszonego przez sejmiki województw opolskiego i śląskiego w związku z upływem 90 lat od wybuchu III powstania śląskiego.

© → Dr inż. **Jan Pomierny** był uczestnikiem Międzynarodowej Konferencji Naukowej pt. Innowacyjność we współczesnym zarządzaniu, zorganizowanej przez Wydział Zarządzania i Komunikacji Społecznej Uniwersytetu Jagiellońskiego w dniach 8 – 10 marca br. (Kraków – Zakopane). W konferencji wzięło udział ok. 120 naukowców, a dr J. Pomierny wygłosił referat „Innowacje w zarządzaniu państwem - teoria, zastosowanie” w sesji prowadzonej przez prof. Ryszarda Rutkę z Uniwersytetu Gdańskiego. Opracowanie konferencyjne zostanie zamieszczone w kwartalniku środowisk naukowych i liderów biznesu „Współczesne Zarządzanie”, któremu Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego przyznało 9 punktów za publikowane w nim artykuły.

© → Dr **Brygida Solga** wzięła udział w odbywającej się w dniach 24-25 marca br. międzynarodowej konferencji pt. Badania migracji w Polsce; stan wiedzy, kierunki i metody, Jachranka. Organizatorem był Ośrodek Badań nad Migracjami Uniwersytetu Warszawskiego, przedstawiciela Wydziału Zarządzania wygłosiła referat pt. Badania migracji zagranicznych w układzie regionalnym (analiza na przykładzie województwa opolskiego). Kilka dni później dr Brygida Solga uczestniczyła w posiedzeniu Wojewódzkiej Rady Zatrudnienia w Opolu zabierając głos w dyskusji.

© → Dr **Monika Haczkowska** przebywała w dniach 25 marca - 1 kwietnia br. we Włoszech na Università degli Studi del Piemonte Orientale Amadeo Avogadro, na Wydziale Prawa (Facoltà di Giurisprudenza), gdzie przedstawiła - w ramach programu LLP Erasmus - trzy wykłady w języku włoskim: „Le fonti del diritto e rapporti tra i principi fondamentali nel sistema UE, alla luce

della Costituzione polacca”; „Forma di Stato e forma di governo in Polonia dopo il Costituzione del 1997”; „La responsabilita' del lavoratore in base al Codice del Lavoro polacco”.

© → Pracownicy Katedry Ekonomii Rozwoju i Polityki Ekonomicznej wzięli udział w konferencji pt.: „Badania migracji w Polsce: stan wiedzy, kierunki i metody”. Jej organizatorem był Ośrodek Badań nad Migracjami Uniwersytetu Warszawskiego. Konferencja zgromadziła naukowców zajmujących się migracjami z całego kraju, a gośćmi specjalnymi byli znani i cenieni w świecie badacze migracji: prof. **Douglas Massey** z Princeton University oraz prof. **Rinus Penninx** z University of Amsterdam. Podczas konferencji prof. **Romuald Jończy** wygłosił referat pt. „Migracja zagraniczna z Polski - wybrane problemy terminologiczne i metodyczne. Doświadczenia z badań prowadzonych na obszarze Śląska”. Z kolei dr Sabina Kubiciel-Lodzińska w swoim wystąpieniu omówiła czynniki zatrudnienia cudzoziemców w Polsce z uwzględnieniem strony popytowej i podażowej w świetle badań przeprowadzonych w województwie opolskim, a dr **Diana Rokita - Poskart** opowiedziała o wpływie migracji zarobkowych na lokalny rynek handlowy w na podstawie badań empirycznych przeprowadzonych w województwie opolskim. Prof. R. Jończy przewodniczył także jednej z sesji panelowych poświęconej zagadnieniom ekonomicznym w migracjach.

© → Dr inż. **Ewa Kulińska** uczestniczyła w VIII Konferencji Naukowo-Technicznej LogiTrans 2011, która odbyła się w dniach 12-15 kwietnia br. w Szczyrku (organizatorzy: Politechnika Radomska, Wydział Transportu i Elektrotechniki oraz Polska Akademia Nauk Komitet Transportu). Dr E. Kulińska wygłosiła dwa referaty: „Zasada charakteryzacji w modelowaniu zarządzania ryzykiem w procesach logistycznych - budowa modelu” oraz „Zasada charakteryzacji w modelowaniu zarządzania ryzykiem w procesach logistycznych - przykład zastosowania”.

© → Mgr **Piotr Zamelski** wziął udział w uroczystości poświęconej 71. rocznicy Mordu Katyńskiego zorganizowanej w dniu 13 kwietnia br. w Publicznym Liceum Ogólnokształcącym nr V w Opolu. Podczas sesji przedstawił uczniom problematykę prawnych aspektów zbrodni w Katyniu. Kilka dni później, 18 i 19 kwietnia był uczestnikiem Międzynarodowej Konferencji „Efektywność europejskiego systemu ochrony praw człowieka”, która odbyła się w gmachu Sejmu RP w Warszawie. Udział w konferencji wiązał się wygłoszeniem referatu pt.: „Wybrane koncepcje dobra wspólnego w ujęciu prawnonaturalnym i normatywnym”.

© → W dniu 15 kwietnia br. odbyła się w Centrum Szkoleniowo-Konferencyjnym UMWO „Ostrówek” w Opolu konferencja „Co z tą Prezydencją” organizowana przez Regionalne Centrum Informacji Europejskiej (przy Fundacji Rozwoju Śląska oraz Wspierania Inicjatyw Lokalnych) oraz Urząd Marszałkowski Województwa Opolskiego. Dr Monika Haczkowska przedstawiła referat „Zmiany w Prezydencji wynikające z Traktatu z Lizbony”, a dr Małgorzata Magdziarczyk „Historia Prezydencji UE”.

© Miroslawa Szewczyk

Nasze laboratoria

Laboratorium Eksploatacji, Diagnostyki i Monitoringu Maszyn Elektrycznych

Laboratorium znajduje się w budynku przy ul. Luboszyckiej 7 w siedzibie obecnego Instytutu Układów Elektromechanicznych i Elektroniki Przemysłowej na Wydziale Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki naszej uczelni. Od października 2011 roku zostanie wraz z Instytutem przeniesione do II Kampusu na ulicę Prószkowską.

Od początku istnienia Instytut Układów Elektromechanicznych i Elektroniki Przemysłowej wcześniej - Zakład Przetwarzania i Użytkowania Energii Elektrycznej, prowadził wiele prac na rzecz przemysłu z zakresu eksploatacji i remontów, diagnostyki, wibroakustyki maszyn elektrycznych, napędów przemysłowych, zespołów maszynowych a nawet kompleksowo całych fabryk. Nierzadko były to ważne dla gospodarki w kraju ekspertyzy. Tą drogą pozyskiwano środki finansowe na zakup nowoczesnej aparatury naukowo-badawczej lub na zakup komponentów i podzespołów elektronicznych, z których wykonywano następnie aparaturę badawczą według własnych pomysłów i projektów. Dodatkowym i bardzo ważnym źródłem finansowania zakupów zwłaszcza w ostatnim okresie stały się:

Projekt badawczy R.P.O.P. 01.03.01-16-003/10 p.t. „Nowoczesna eksploatacja, diagnostyka, monitoring i serwis łożysk tocznych w napędach elektrycznych – laboratorium Instytutu Układów Elektromechanicznych i Elektroniki Przemysłowej Politechniki Opolskiej w Opolu finansowany w 85% ze środków

Unii Europejskiej przekazanych przez Urząd Marszałkowski Województwa Opolskiego.

Środki uzyskane z Ministerstwa w ramach projektu badawczego własnego (grant) nr NN510536639 pt. „Czujniki do pomiarów off-line i on-line wyładowań niezupełnych w silnikach elektrycznych oraz system kalibracji torów pomiarowych”, którymi to projektami piszący te słowa kieruje.

Opiekunem laboratorium od momentu jego powstania jest dr hab. inż. Sławomir Szymaniec prof. P.O.

Przez wiele lat kolejne roczniki studentów kierunków *elektrotechnika* oraz *elektronika i telekomunikacja* studiów stacjonarnych i niestacjonarnych odbywały zajęcia w laboratorium mając okazję zapoznać się z nowoczesną aparaturą do wszechstronnej analizy sygnału, do pomiarów drgań i hałasów, do diagnostyki maszyn w oparciu o pomiar i analizę sygnału prądowego, pomiaru ładunku, wyładowań niezupełnych, strumienia osiowego itd.

W laboratorium powstało szereg bardzo ciekawych i wartościowych z punktu widzenia praktycznego prac dyplomowych nagradzanych na konkursach lokalnych i centralnych. Dla przykładu można wymienić kilka nagrodzonych prac powstałych pod promotorską opieką prof. Szymańca:

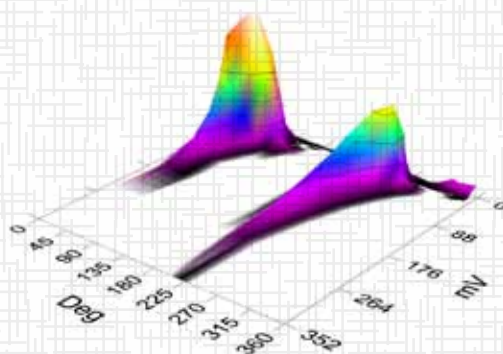
Janusz Gwóźdź: Zaawansowane techniki pomiarowe w diagnostyce maszyn elektrycznych – przegląd metod. – I miejsce w konkursie SEP

w 2001 r. oraz I miejsce w ogólnopolskim konkursie na najlepszą pracę dyplomową absolwentów wydziałów elektrycznych i elektronicznych.

Orzolek Marek, Twardowski Marek: Diagnostyka maszyn elektrycznych z łożyskami ślizgowymi. – I miejsce w konkursie SEP w 1998 r. oraz II miejsce w ogólnopolskim konkursie na najlepszą pracę dyplomową absolwentów wydziałów elektrycznych i elektronicznych.

Bauch Błażej, Suchecki Bartosz: Wyładowania niezupełne, wykorzystanie zjawiska do diagnostyki maszyn elektrycznych. – I miejsce w konkursie SEP w 2002 r.

Porada Rafał: Diagnostyka eksploatacyjna stanu izolacji maszyn elektrycznych -. I miejsce w konkursie SEP w 2004 r.

Burek Grzegorz, Krzak Rafał: Diagnostyczne układy pomiarowe z cewkami Rogowskiego. – I miejsce w konkurs SEP w 2005 r.

Ciszewski Wojciech, Dusza Tomasz: Metody oceny stanu izolacji silników elektrycznych.- I miejsce w konkursie SEP w 2006 r.

Paweł Rydlik: Czujniki RTD do oceny stanu izolacji on-line. – I miejsce w konkursie SEP w 2007 r.

Wyposażenie laboratorium:

Czujniki do pomiaru drgań typu akcelerometry firmy Brüel&Kjær, SKF, PCB Piezotronics.

Mikrofony pomiarowe firmy Brüel&Kjær.

Elastyczne cewki Rogowskiego firmy PEM.

Wzmacniacze ładunku firmy Brüel&Kjær.

Analizator wibracji typ BK 2515 firmy Brüel&Kjær.

Analizator sygnału w czasie rzeczywistym typ BK 2032 firmy Brüel&Kjær.

Zbieracz danych Microlog CMVA55 firmy SKF.

Analizator Microlog AX firmy SKF.

Młotki pomiarowe firmy Brüel&Kjær, PCB Piezotronics.

Układ monitoringu, wielokanałowy w czasie rzeczywistym firmy SKF.

Nagrzewnice indukcyjne firmy SKF.

Miernik stanu izolacji uzwojeń Megger BM25.

Miernik i analizator wyładowań niepełnych wielokanałowy, konstrukcji własnej.

Przenośne sondy wyładowań niepełnych, konstrukcji własnej.

Czujniki do pomiarów wyładowań niepełnych, własnej konstrukcji typu anteny.

Przenośny wielokanałowy analizator wyładowań niepełnych firmy VIBROCENTER.

Tester impulsowy izolacji uzwojeń firmy SKF Baker.

W oparciu o wymienioną aparaturę oferujemy dla przemysłu przede wszystkim:

Diagnostykę stanu technicznego maszyn wirujących w szczególności maszyn elektrycznych, wykonujemy pomiary drgań maszyn, ich fundamentów i konstrukcji wsporczych a następnie w oparciu o analizę w dziedzinie czasu i częstotliwości oceniamy stan techniczny maszyn, proponujemy najbardziej racjonalny sposób ich eksploatacji i remontów. Doradzamy w zakresie wyboru nowych maszyn, uczestniczymy w ich projektowaniu, bierzemy udział w pomiarach odbiorczych i poremontowych. Diagnostykę maszyn wirujących i ich eksploatację traktujemy kompleksowo. Mamy wieloletnie doświadczenie we współpracy z przemysłem.

Diagnostykę stanu izolacji maszyn elektrycznych off-line – poza eksploatacją i on-line – w czasie eksploatacji. Możemy wykonać pomiary stanu izolacji przy napięciu probierczym do 5 kV w horyzoncie czasu 30 i więcej minut. Wykonujemy tzw. test Meggera i test impulsowy. Jesteśmy w stanie ocenić stan izolacji pracującej maszyny elektrycznej w oparciu o pomiary wyładowań niepełnych - wnz. Dysponujemy przenośnym zestawem aparatury, który w warunkach przemysłowych w oparciu o termorezystory zainstalowane w maszynie

elektrycznej mierzy i analizuje wnz w czasie jej normalnej eksploatacji bez konieczności wcześniejszego wyłączenia z ruchu. Ten sam zestaw aparatury umożliwia wykonanie pomiarów stanu izolacji maszyny po jej wyłączeniu.

Obecnie w Laboratorium Eksploatacji, Diagnostyki i Monitoringu Maszyn Elektrycznych finalizowane są 3 prace doktorskie a dalsze 4 są realizowane. W oparciu o posiadaną aparaturę w laboratorium prowadzone są intensywne prace naukowo-badawcze w przemyśle. W Cementowni ODRA S.A. przez 24 godziny na dobę, na napędzie przemysłowym, na silniku WN o mocy 1 MW z jednego z młynów cementu, w hali przemysłowej, mierzy się w 16 kanałach w czasie rzeczywistym drgania bezwzględne, drgania względne, wyładowania niepełne, wilgotność, temperaturę, prąd, mierzy się również zakłócenia w przewodach tzw. zerowych. Liczy się korelacje wzajemne, diagnozuje stan izolacji w oparciu o wyładowania niepełne i wspomniane korelacje. Z dr. inż. **Zbigniewem Pluteckim** prowadzone są pomiary i obliczenia korelacji pomiędzy poziomem wyładowań niepełnych oraz tzw. komfortem, czyli właściwie całym zespołem czynników typu wilgotność, temperatura, strugi powietrza, chłodzenie, warunki oddawania ciepła itd. Wnioski z badań na chwilę obecną są „naukowo bardzo atrakcyjne”. Można mieć nadzieję że badania zaowocują kolejną monografią habilitacyjną. Pierwszą monografią habilitacyjną w przedstawianym Laboratorium Eksploatacji, Diagnostyki i Monitoringu Maszyn Elektrycznych „wypracował” w 2008 roku opiekun laboratorium dr hab. inż. Sławomir Szymaniec - Diagnostyka stanu izolacji uzwojeń i stanu łożysk silników indukcyjnych klatkowych w warunkach przemysłowej eksploatacji. Studia i Monografie z.193. Oficyna Wydawnicza Politechniki Opolskiej, Opole 2006. Wyniki tej habilitacji wraz z późniejszymi badaniami wykonanymi w Laboratorium, zaowocowały I miejscem w konkursie o nagrodę badawczą firmy Siemens za wybitne osiągnięcia w technice i badaniach naukowych, tytuł pracy badawczej: „Diagnostyka maszyn elektrycznych w warunkach przemysłowej eksploatacji” 2010 r.

 S. Szymaniec

prof. S. Szymaniec i dr Z. Plutecki (pierwszy z lewej) ze studentami

Promocja

Konkurencja nie śpi

Z demografią się nie wygra. Maturzystów z roku na rok ma być mniej, a uczelni w Polsce przez ostatnie lata przybywało.

Głównie prywatnych, ale i te publiczne uruchamiały nowe kierunki studiów, zwiększając limity przyjęć. Walka o studenta stała się faktem, a areną są standardowo strony gazet, radio, telewizja, różnego rodzaju wydawnictwa oraz oczywiście Internet. Nic jednak nie zastąpi bezpośredniego kontaktu z potencjalnym kandydatem, z kandydatem, który być może zapoznał się już z ofertą uczelni w mediach, ale ma dodatkowe pytania, chce dostać do ręki informator, ulotkę, gadżet z logo uczelni. Najważniejszym atutem targów edukacyjnych jest jednak możliwość spotkania w jednym miejscu przedstawicieli wielu uczelni, porównanie ich ofert i wybranie tej najlepszej.

Dzień Opolskiego Salonu Maturzystów, to w kalendarzu licealisty jedna z pierwszych dat, które wskazują, że matura i studia są coraz bliżej. Po tym wydarzeniu powinien już wiedzieć jak dokonać wyboru przedmiotów zgłaszanych na maturę, by dostać się na swój wymarzony kierunek studiów. W tym przypadku Politechnika Opolska ma przywilej występowania w roli gospodarza tej popularnej imprezy. My jednak nie poprzestajemy na tym. Dział Promocji i Kultury jeździ wszędzie tam, gdzie uczelnia zostaje zaproszona, a koszt uczestnictwa ma szansę obrócenia się w zwiększoną lub przynajmniej utrzymaną liczbę kandydatów z danego województwa, miasta czy powiatu.

Tradycyjnie już nie zabrakło nas na dużych imprezach: Spodek w Katowicach, Hala BKS w Bielsku-Białej, Okrągłak w Opolu, ale coraz chętniej uczestniczymy w mniejszych targach, organizowanych w zespołach szkół: np. Częstochowa, Bełchatów, Wieluń. W samym tylko 2011 r. odwiedziliśmy 15 miejscowości (niektóre dwukrotnie), na których, myślę że z powodzeniem, staraliśmy się przyciągnąć uwagę młodzieży i lokalnych mediów. Wszędzie pozostawialiśmy po sobie ślad w

postaci materiałów informacyjnych czy udzielonych wywiadach i niezliczonych rozmowach z przyszłymi studentami.

Cieszy nas, że również wydziały dostrzegają korzyści płynące z uczestnictwa w wyjazdowych targach. Wydział Mechaniczny oraz Wydział Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii wspierały DPiK poza granicami Opolu, a niemal wszystkie jednostki uczelni miały swój wkład imprezy promującej w Opolu.

 Kamil Kalinowski

Targi w Opolu...

...i w Bielsku-Białej

Politechnika jest rodzaju żeńskiego

Dzięki zainicjowanej przez fundację Perspektywy akcji „Dziewczyny na politechniki” pierwiastek żeński kojarzy się z uczelnią techniczną nie tylko gramatykom.

W tym roku do kariery inżyniera namawialiśmy licealistki już po raz czwarty, a zaczęło się od wizyty koordynującej całe przedsięwzięcie **Bianki Siwińskiej**, która pojawiła się w kasku na opolskich targach edukacyjnych i zaprosiła uczennice krążące między stoiskami szkół pielęgniarstwa i kosmetycznych na Dzień tylko dla dziewczyn na Politechnice Opolskiej. Oczywiście – kosmetyczki też są światu bardzo potrzebne (któż miałby lepiej zadbać o urodę pań inżynier?) i właśnie dlatego kobiety z technicznym wykształceniem powinny im projektować fantastyczne gabinety, konstruować nowatorskie urządzenia, opracowywać nowe formuły specyfików i zapewniać porządną instalację elektryczną, która wytrzyma pracę całej floty suszarek.

Dziewczyny rzeczywiście dopisały: 14 kwietnia, do Łącznika pomalowanego paletą różów przybyły w sile dwustu osób i wzięły udział w przygotowanych przez politechnikę warsztatach i pokazach. Najpierw powitała je prorektor ds. inwestycji i rozwoju dr inż. **Anna Król**, która przekonała dziewczyny, że to nie ich bezsprzeczny urok, ale inteligencja, odwaga i wyobraźnia są tym, na co liczą władze politechniki. Następnie dr inż. **Barbara Grochowicz** z Wydziału Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki przedstawiła swoją jednostkę i odpowiedziała twierdząco na podchwyczone w kularach pytanie - czy są wolni studenci? Następnie o swojej wielkiej pasji do komputerów opowiedziała mgr **Ewa Burnecka** – inżynier wsparcia technicznego w Nokia Siemens Networks, która podkreśliła znaczenie, jakie ma w życiu poczucie, że robi się to, co lubi. Potem dziewczyny podzieliły się na grupy i wraz z opiekunkami poszły

zwiedzać laboratoria i akademiki.

W przyjaznych kobietom murach politechniki dziewczyny poznały m. in. zagadnienia związane z bazami danych, trwałością materiałów budowlanych i odnawialnymi źródłami energii, miały okazję pobudzić swoją kreatywność techniczną i zbudować separator, poćwiczyć tai – chi i uzupełnić wiedzę o zdrowym trybie życia, a także porysować piórkiem i węglem oraz zbadać zmęczeniowo tworzywa. Na zakończenie samorząd studencki wyjawiał im to, *O czym nie wiedzą wykładowcy... czyli tajniki życia studenckiego na Politechnice Opolskiej*, dzięki czemu opuściły nasze mury z wiedzą, która – w tym zakresie – zawstydziliby niejednego profesora! Po reszcie – równie fascynująca - zaprosiliśmy je w październiku, już w charakterze studentek, bo, co tu dużo mówić, po prostu tu pasują.

LSG

...może architektura? - przekonuje dr inż. arch. B. Pięścionek

podczas targów w Okrągłaku

od prawej: A. Król, B. Siwińska, R. Zembaczyński, J. Sebesta, J. Skubis, B. Kamińska

w laboratorium P. Palucha

Wiadomości Uczelniane

Bawiliśmy się równie dobrze, jak starożytni bogowie

*Kolejny rok akademicki 2010/2011 to kolejne
wyzwanie dla Chóru Politechniki Opolskiej.*

Nasz skład poszerzył się nie tylko o nowych studentów, ale także o trzeciego synka naszej dyrygentki **Ludmiły Wocial-Zawadzkiej**. Toteż po radosnych utrudnieniach związanych z krótką nieobecnością prowadzącej – mieliśmy w zamian świetne zastępstwo **Joanny Dudy-Kot** (dziękujemy!), wszystkim nam należały się warsztaty, czyli czas skupienia, pracy i integracji.

Tym razem pojechaliśmy do Głucholaz w prawie pełnym składzie. Popołudnie rozpoczęło się intensywną pracą. Ponadgodzinna rozspiewka, a potem czytanie nut trwały aż do późnych godzin wieczornych. W krótkiej przerwie znalazło się trochę czasu na wspólny śpiew z gitarami, w sam raz by pozbierać siły na dalsze ćwiczenie utworów chóralnych. Od rana znów intensywna praca, tym razem w sekcjach.

Po obiedzie przyszedł czas na pokazanie rezultatów porannego wysiłku. Nie tylko nas ucieszyły wyniki. Dzięki zaangażowaniu mogliśmy śpiewająco przywitać naszych gości – znakomitych aktorów – **Aleksandrę Cwen** z Opola oraz **Erola Nowaka** z Austrii.

Warsztaty z aktorami były jak zwykle czymś wspianiałym. W pierwszej części pracowaliśmy z panią Olą Cwen, na co dzień aktorką Teatru J. Kochanowskiego w Opolu. Dzięki niej mieliśmy okazję przyrzeć się wewnętrznej atmosferze naszej grupy, jeszcze lepiej się poznać, zintegrować, otworzyć na siebie i co ważne – zaufać sobie!

Natomiast część drugą przejął aktor filmowy i teatralny - Erol Nowak. Mimo polskich korzeni Erol jest rodowitym Austriakiem, dlatego warsztaty poprowadził w języku angielskim. Okazało się, że obcy język nie był przeszkodą, by zrozumieć istotę szkolenia. Zajęcia były prowadzone w oparciu o metody Jerzego Grotowskiego, Wsiewołoda Meyerholda i Kristin Linklater, dotyczyły tematu jak uwolnić ludzki głos - „Freeing the Natural Voice”. Ćwiczenia pozwoliły nam na poznanie własnego ciała. Wszystko to służyć miało ułatwieniu wydobywania dźwięku, pracy nad oddechem i skupieniem. W podziękowaniu za cenne doświadczenia, naszych gości pożegnaliśmy równie śpiewająco, jak przywitaliśmy.

Po wyjeździe aktorów znów wróciliśmy do chóralnej pracy. Ale nie bylibyśmy sobą, gdyby wyjazdowi nie towarzyszyła impreza przebierana. W ten sposób co roku obchodzimy kolejne urodziny chóru. Dlatego na wieczornej próbie mogliśmy spotkać Cezara lub greckie Muzy. Bawiliśmy się równie dobrze, jak starożytni bogowie.

Celem marcowych warsztatów Chóru Politechniki Opol-

skiej było nagranie dopracowanych utworów. Toteż po ostatnich szlifach, dokonanych przez naszą dyrygentkę Ludmiłę Wocial-Zawadzka, udaliśmy się do studia Radia Opole. Tam czekało nas pięć godzin nagrań pod surowym okiem Arkadiusza Czyżewskiego – reżysera nagrań i Radosława Wociała, aranżera śpiewanych przez nas utworów. Trzeba przyznać, że choć była to świetna przygoda – nie było łatwo. No, ale udało się! Mobilizacja przyniosła efekt, którym już niebawem będziemy mogli się pochwalić.

 Agnieszka Kaczor – alt istudentka
III roku europeistyki

chórzyści, czy bogowie?

zajęcia z Erolem Nowakiem

Pracownicy, studenci i osoby spoza środowiska akademickiego dołączyć mogą do grona mecenasów kultury środowiska akademickiego przekazując swój dar na rzecz powstającej rzeźby - adres: Politechniki Opolskiej 45-271 Opole, ul. St. Mikołajczyka 5 NIP 754 00 08 109 Nr rachunku:

80 1240 1633 1111 0000 2651 2646
z dopiskiem Rzeźba

Stale relacje **Wiadomości Uczelnianych** dotyczące obchodów jubileuszu 45-lecia pozwoliły uważnym Czytelnikom poznać szczegóły większości z nich. Boday najbardziej spektakularnym przedsięwzięciem mającym na celu upamiętnienie rocznicy powstania uczelni technicznej – najpierw WSI w Opolu - potem Politechniki Opolskiej był wybór patrona obchodów jubileuszowych, a w ślad za tym jego upamiętnienie. Nawet pobieżna lektura czy sporadyczne wejścia na stronę uczelni pozwoliły na poznanie szczegółów. Zatem tylko z kronikarskiej rzetelności przypominamy, że patronem jubileuszu środowisko wybrało postać św. Jana z Kęt uczonego słynącego z niezwyklej dobroci, profesora Akademii Krakowskiej, znanego z materialnego wspierania ludzi potrzebujących zwłaszcza biednych studentów. Prawdę dobro i piękno jako trzy zasadnicze składniki etosu akademickiego uczynił Jan Kanty podstawowymi wartościami swego życia. Jako mistrz przekazywał swoim uczniom szacunek do tych wartości. W dokumencie kanonizacyjnym papieża Klemensa XIII z dnia 16 lipca 1767 r. czytamy: „Nikt nie zaprzeczy, że Jan Kanty, który w Akademii Krakowskiej przekazywał wiedzę zaczerpniętą z najczystszej źródła, jest godny zaliczenia do wybranego grona znamienitych mężów, wyróżniających się wiedzą i świętością”.

Postać patrona jubileuszu Politechniki Opolskiej wykonaną w jasnoszarym marmurze wydobytym w sławniowickim kamieniołomie na Opolszczyźnie zaprojektował prof. Ryszard Gluza z wrocławskiej ASP, a piękny pomnik powstaje w jego uczelnianej pracowni. Za kilka miesięcy stanie przed nowo oddanym budynkiem w II kampusie uczelni przy ul. Prószkowskiej 76. Uroczyste odsłonięcie i poświęcenie pomnika zaplanowano na dzień 20 października br., kiedy obchodzone jest liturgiczne wspomnienie świętego, a towarzyszyć ma temu sesja naukowa poświęcona dokonaniom znamienitego męża z udziałem cenionych naukowców i osób z życia publicznego.

W gronie darczyńców są już osoby znaczne i znane ze swojej szczodrości w wielu dobrych sprawach. Dołącz do nich. Jeśli skontaktujesz się z Działem Promocji i Kultury Politechniki Opolskiej (tel.: 77 4000559 lub mail:k.duda@po.opole.pl) poznasz więcej szczegółów dotyczących pomnika i planowanych obchodów, a kontakt z kanclerzem uczelni ułatwi dokonanie wpłaty (tel. 77 4006190 lub mail: kanclerz@po.opole.pl). Warto mieć swój udział w sprawach szlachetnych!

 KD

I ty możesz dołączyć do grona mecenasów!

Warto mieć swój udział w sprawach szlachetnych!

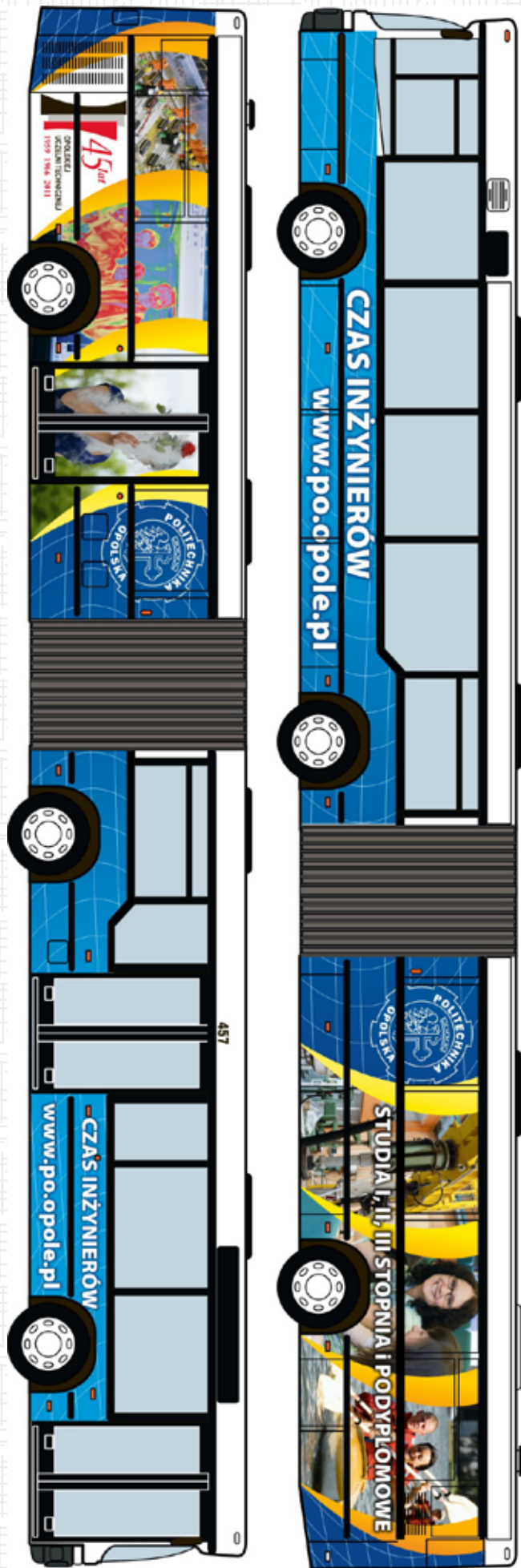

Wizualizacja pomnika patrona jubileuszu

Autobus w barwach politechniki

Mamy już tramwaj, czyli budynek nr 9 w II kampusie politechniki, mamy szynobus, w którym koncertuje uczelniana orkiestra - przyszła więc pora i na autobus, który przez okrągły rok będzie zawiązał na przystanki i pętle każdej dzielnicy Opola.

Niechaj wszystkie te symboliczne i najzupelniej dosłowne pojazdy staną się motorem promocji PO i przypominają mieszkańcom o świętowanym w 2011 r. 45-leciu uczelni.

Sprawy studenckie

Studenci architektury na budowie amfiteatru

fot. 1 - „UFO” i młodzi architekci

Zunifikowany ubiór – żółte kaski i odblaskowe kamizelki - wskazywał, że nie było to zwykłe spotkanie, lecz zaplanowana, fachowa wycieczka techniczna na jeden z ciekawszych obiektów budowlanych wykonywanych aktualnie na terenie Opola

W jeden z zimnych, marcowych poranków grupa studentek i studentów Wydziału Budownictwa z II roku architektury i urbanistyki pojawiła się w najstarszej części Opola – na Ostrówku. Zunifikowany ubiór – żółte kaski i odblaskowe kamizelki - wskazywał, że nie było to zwykłe spotkanie, lecz zaplanowana, fachowa wycieczka techniczna na jeden z ciekawszych obiektów budowlanych wykonywanych na terenie Opola. Za zgodą kierownika, mgra inż. Marcina Piętki z firmy Budimex, studenci zwiedzili plac budowy opolskiego amfiteatru oraz Narodowego Centrum Polskiej Piosenki. Wycieczka odbyła się w ramach przedmiotu konstrukcje budowlane-konstrukcje metalowe pod opieką wykładowców, dr inż. **Anny Rawskiej-Skotniczny** i dr inż. arch. **Moniki Adamskiej**. Studenci mieli okazję zapoznać się z nowoczesnymi rozwiązaniami technicznymi dotyczącymi zarówno konstrukcji stalowych i żelbetowych. Szczególne zainteresowanie wzbudziła przestrzenna konstrukcja spawana z rur stalowych, nazwana

fot. 2 - fosa orkiestrowa

zartobliwie przez budowlanców „UFO”, znajdująca się na dachu budynku NCPP (Fot.1). Studenci mieli okazję stanąć na nowej, jeszcze nie wykończonej scenie amfiteatralnej pod stalowym zadaszeniem i obejrzeć żelbetową konstrukcję fosi orkiestrowej (Fot.2), którą już niedługo obejmą we władanie artyści festiwalowi. Z zainteresowaniem obejrzeli również sposób montowania szklanych fasad elewacyjnych, prefabrykowane podstawy pod ławki widowni, łukowe schody żelbetowe w budynku Muzeum Polskiej Piosenki i efekt betonowania w specjalnych formach do wykonywania betonów, tzw. betonów

architektonicznych. Wielu prawdopodobnie po raz pierwszy miała okazję wejść po schodni rusztowaniowej, prowadzącej na dach NCPP, gdzie w przyszłości ma się mieścić kawiarnia z widokiem na dach amfiteatru. Oprowadzający po terenie budowy kierownik robót, mgr inż. Adrian Polaczek, szeroko omówił zagadnienia dotyczące współpracy architektów z przedstawicielami innych branży budowlanych wskazując, które ele-

menty projektu architektonicznego sprawiły szczególną trudność wykonawcom i jak je rozwiązano. Studenci przekonali się, że projektowanie nie sprowadza się do pracy w ciepłym biurze projektowym, ale wiąże się również z obowiązkiem pełnienia nadzorów autorskich na budowie, często w trudnych warunkach pogodowych i terenowych, gdy zachodzi konieczność wprowadzania zmian projektowych i uzgodnień międzybranżowych.

opracowała: dr inż. Anna Rawska-Skotniczny, pełnomocnik dziekana ds. promocji wydziału

Sport

Ore-downnik w słusznej sprawie

*„Nie musicie mnie przekonywać, należę do przekonanych” – stwierdził minister **Ryszard Stachurski** w odpowiedzi na argumenty, którymi zarzucili gościa rektor **Skubis** oraz radny **Trzepizur** i poseł **Buła** podczas rozmowy w Bibliotece Chińskiej w trakcie roboczej wizyty w II kampusie Politechniki Opolskiej przekonując go do przyznania środków na budowę krytej pływalni.*

Wiceminister Sportu i Turystyki przebywał 18 maja na Opolszczyźnie wizytując obiekty i inwestycje sportowe w Opolu i innych miastach. Ministrów towarzyszyli prezydent Opola **Ryszard Zembaczyński**, wiceprezydent **Krzysztof Kawałko**, **Aleksander Cyganiuk**, naczelnik wydziału miejskich inwestycji, **Sylwia Zabiega** wiceszefowa MO-SiR-u, **Stefan Zdziechowski**, zastępca naczelnika Wydziału Kultury, Sportu i Turystyki Urzędu Miasta Opola, poseł **Andrzej Buła** znany ze swoich sportowych pasji i radny **Janusz Trzepizur**. Jednym z punktów programu pobytu w Opolu był ponadgodzinny pobyt w II kampusie, gdzie ma siedzibę Wydział Wychowania Fizycznego i Fi-

J. Skubis, R. Stachurski, R. Zembaczyński, J. Szczegielniak, A. Król

zjoterapii oraz zlokalizowana jest wspólna inwestycja - miasta i uczelni – budowa 50 metrowej krytej pływalni. Pobyt w uczelnianym kampusie rozpoczął się oczywiście od zwiedzenia dopiero co oddanego po gruntownej modernizacji budynku nr 9 – popularnego „tramwaju”, gdzie właśnie trwa przeprowadzka wydziału, dotychczas mieszczącego się w dwóch budynkach, które po remoncie przypadną wydziałowi elektrotechniki oraz administracji centralnej. Gospodarz zaprowadził gości również do hali sportowej, która jak zazwyczaj, wywiera na odwiedzających duże wrażenie.

Czas krótkiej przerwy w chińskiej bibliotece (ulubione miejsce rektora) prof. Skubis spożytkował na prezentację głównej inwestycji realizowanej w II kampusie – krytej pływalni, która będzie wspólnym działem miasta i politechniki, dostępna zatem i dla mieszkańców i dla studentów. Opolanie przekonywali gościa, że tylko budowa (jest już gotowy projekt) pływalni olimpijskiej ma sens, miasto bowiem posiada już mniejszą pływalnię - Aquarium i szkolny basen w piątce. Taki obiekt jest bardzo potrzebny mieszkańcom, studentom WWFif, którzy w liczbie ok. 4 tysięcy studiują w tym miejscu, a także da szansę na rozwój pływania jako dyscypliny sportowej. Stachurski pochwalił decyzję władz miasta o niebudowaniu

popularnych, choć bardzo kosztownych w utrzymaniu aquaparków, na rzecz olimpijskiej pływalni, która ma szansę dobrze przyczynić się także do rozwoju dość popularnej dyscypliny sportowej.

Gość pytał o liczbę mieszkańców Opola (126 tys.), liczbę studentów w mieście (43 tys.) - i ta proporcja wprawiła go w podziw, pytał także o liczbę studentów na politechnice, na wydziale wychowania fizycznego i proporcje studiujących systemem dziennym do zaocznych. Stachurski raz jeszcze podkreślił jak dobrze ocenia projekt i w pełni podzielił racje przemawiające za jego sfinansowaniem. Jedynym problemem są środki, dodał, gdyż w pierwszej kolejności resort musi zapewnić finansowanie inwestycji już realizowanych, gdzie podpisane są umowy z wykonawcami. Jednak całość rozmowy pozwala na wysnucie wniosków, że budowa krytej pływalni w II kampusie politechniki ma duże szanse na powodzenie.

Rektor Skubis, pani prorektor Anna Król, której podlegają sprawy inwestycyjne i rozwojowe na uczelni wraz z resztą delegacji udali się do niedawno oddanego Centrum Sportu im. Kazimierza Górskiego przy ul. Północnej w Opolu, gdzie wybudowano kompleks 3 pełnowymiarowych boisk do piłki nożnej wraz z budynkiem klubowym, parkingami, oświetleniem boisk, małą trybuną i górką rozbiegową. Wchodząc na boisko minister nie krył zadowolenia, wszak uprawiał kiedyś piłkę nożną.

W Opolu gość obejrzał jeszcze Stadion im. Opolskich Olimpijczyków po czym udał się w dalszą podróż.

 KD

fot. K. Kalinowski

S. Stachurski

fot. K. Kalinowski

od prawej: J. Trzepizur, P. Rajfur, K. Duda, J. Skubis

Sukces studentek

Zespół Klubu Sportowego Unia Opole wywalczył historyczny tytuł Mistrza Polski Futsalu Kobiet sezonu 2010/2011. Informacja ta o tyle godna jest uwagi Czytelników WU, że ponad 60 % zespołu to studentki Politechniki Opolskiej, przez co – jak z dumą donosi rektorowi prezes klubu **Radosław Kasperczak** - nasz zespół dysponuje tak uzdolnioną w kierunku piłki nożnej kadrą. Prezes podkreśla pomoc uczelni i wraz z zawodniczkami walczyć będzie o dalsze sukcesy mające przysporzyć sławy zarówno sportowcom i Politechnice Opolskiej. Warto podkreślić, że KS Unia Opole działa w środowisku sportowym od roku 1996. Życzymy dalszych sukcesów.

lutycień - maj

Kultura

Brzytwa Raczka

Przy okazji otwarcia wypożyczonej z „polskiego Hollywood” wystawy *Krzysztof Kieślowski. Ślady i pamięć*, przygotowanej przez Muzeum Kinematografii w Łodzi we współpracy ze Studiem Filmowym TOR i Wydawnictwem Skorpion, 13 kwietnia Oddział Zbiorów Obcojęzycznych Wojewódzkiej Biblioteki Publicznej zaprosił Opolan na spotkanie z bodaj najbardziej znanym krytykiem filmowym w Polsce **Tomaszem Raczkiem**.

Spotkanie miało miejsce jednocześnie we wszystkich pomieszczeniach i zakamarkach Galerii WuBePe (nagłośnienie), łącznie ze schodami, na których gromadnie rozsiedli się słuchacze. Nie mogło być inaczej: siła przyciągania imprezy była - można powiedzieć - potrójna. Z jednej strony oczywiście Kieślowski i jego słynny *własny punkt widzenia*, z drugiej postać prelegenta, który nie tylko ma coś kompetentnie do powiedzenia ale jeszcze robi to ze swobodą i elegancją, po trzeciej: Zygmunt Kałużyński, nieodłączny bohater historii opowiadanych i przywożonych przez Tomasza Raczka w książkach (swoją drogą - warto zajrzeć na stronę wydawnictwa Latarnik).

Miło było posłuchać o przestrzeganej przez gościa higienie oglądania filmów (tylko jeden dziennie w należytym skupieniu, potem refleksja), o tym, co prawdopodobnie nakręciłby Kieślowski, gdyby miał *dać świadectwo* tego, co dziś i co niedalekie wczoraj, o tym ile jest odbiorcy w odbiorze filmu (tak, połowa, może nawet co najmniej połowa, o czym czasem przekonujemy się rozmawiając z drugą osobą o tym

samym filmie i szczerze wątpiąc, czy to aby na pewno ten sam film), o hipnotyzującym obrazie z Tajlandii pt. *Wujek Boonmee*, o dyskretnym uroku zięjącej różnicy poglądów i wreszcie o autorskim, międzynarodowym festiwalu *Philips Cinema Mundi im. Zygmunta Kałużyńskiego*, który prezentuje najlepsze nieanglojęzyczne filmy fabularne nominowane do Oscara. Podczas festiwalu wręczana jest również nagroda dla najlepszego kytka filmowego - Brzytwa Kałużyńskiego. Panie Tomaszu, gdyby to Pan patronował brzytwie nie straciłaby na ostrości ani pół „brzytwona”, (że tak się po politechnicznemu porwiemy na nazwanie jednostki)!

LSG

T. Raczek i szefowa OZO B. Iwańska

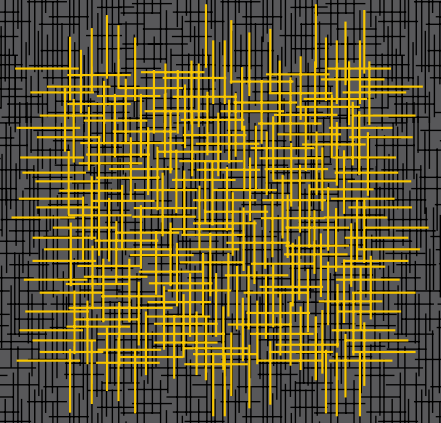
Nocny portier (reż. Łukasz Chotkowski) - 7, 8 czerwca (19.00)
Odyseja (reż. Krzysztof Gorbaczewski) - 9, 10 czerwca (19.00)
Jak się kochają (reż. Bartłomiej Wyszomirski) - 10 (11.00),
11, 25, 26 czerwca (19.00)
A ja, Hanna (reż. Tomasz Hynek) 15, 26 czerwca (19.00)
Naprawdę nie dzieje się nic, czyli piosenki z Opola (reż. Tomasz Konina)-
4, 16, 17 (19.00), 5 czerwca 20.00

**Do zobaczenia
w teatrze**

Co słyhać w filharmonii

Koncert symfoniczny Filharmoników Opolskich
- 3 czerwca 19.00-21.00
Noc Kultury - 4 czerwca 16.00-17.00, 18.00-20.00
Uroczyste zakończenie 59. sezonu artystycznego, 10 czerwca, 19.00
Letnie wędrowki z piosenką, 12 czerwca, 15.00-16.00

Nowości wydawnicze

W Bibliotece Głównej

Podstawy biotechnologii / red. nauk. Colin Ratledge, Bjorn Kristiansen; red. nauk. ł. Andrzej K. Kononowicz, Stanisław Bielecki, Aleksander Chmiel - Warszawa : Wydawnictwo Naukowe PWN, 2011. - VIII, [4], 468 s.

Sygnatura: 128341 - książka dostępna w Czytelni Biblioteki Głównej

Sygnatura: M 12411 - książka dostępna w Czytelni Wydziału Mechanicznego

Sygnatura: F 6317 - książka dostępna w Czytelni Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii

„Pierwszy od lat na rynku polskim kompleksowy podręcznik biotechnologii. Książka w unikalny sposób łączy zagadnienia biologii i bioprosesowania po to, aby udostępnić czytelnikowi pełny przegląd wiedzy biotechnologicznej. Wyjaśnia jej podstawowe zasady i pełny zakres przykładów ukazujących, w jaki sposób zasady te są stosowane - od początkowego substratu aż do końcowego produktu. Charakterystyczną cechą tego podręcznika jest omówienie społecznego odbioru biotechnologii i przemysłu biotechnologicznego, co stawia tę naukę w szerszym kontekście.

Podręcznik jest przeznaczony przede wszystkim dla studentów biotechnologii, biologii, bioinformatyki, licznych dziedzin nauk medycznych, rolniczych i pokrewnych wszystkich typów uczelni wyższych. Może być także doskonałym źródłem najnowszej, podstawowej wiedzy dla doktorantów, pracowników naukowych, osób interesujących się problemami współczesnej biotechnologii, jak również biotechnologów praktyków”. [z okł.]

Medycyna sportowa / pod red. Krzysztofa Klukowskiego. - Warszawa : Medical Tribune Polska, [2011]. - 335 s.

Sygnatura: 128992 - książka dostępna w Czytelni Biblioteki Głównej

Sygnatura: F 6410 - książka dostępna w Czytelni Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii

(...) Naszym zamierzeniem jest przybliżenie Czytelnikom ważnych kwestii związanych ze sportem - uprawianym zarówno wyczynowo, jak i rekreacyjnie. Przedstawiony obszar zagadnień ma charakter interdyscyplinarny, z uwzględnieniem zadań edukacyjnych. Mają one charakter bardziej praktyczny, z uwagi na potrzeby poradnictwa sportowo-lekarskiego w tzw. terenie oraz wsparcie działań diagnostyczno-leczniczych. Głównym celem prezentowanych rozdziałów jest zapewnienie ochrony zdrowia osób biorących udział w zwiększonej aktywności fizycznej - od zajęć wychowania fizycznego do sportu wyczynowego. A także od rekreacji do treningu zdrowotnego,

w tym od profilaktyki do schorzeń związanych z hipokinezą oraz przeciążeniami i urazami sportowymi. Nie pominięto również zagadnień związanych ze sportem osób niepełnosprawnych oraz ważnych aspektów psychologii sportu”. [ze wstępu]

 Opr. Wioletta Ernst

W Oficynie Wydawniczej

SiM z. 283. Stanisław Szczepański. Wizerunek nauczyciela wychowania fizycznego w odbiorze innych nauczycieli. Próbę rozpoznania opinii o nauczycielach wychowania fizycznego, ale w odbiorze ich kolegów, nauczycieli innych przedmiotów, podjęto w tym opracowaniu. W 2009 roku przeprowadzono badania 600 nauczycieli z różnych typów szkół. Zasadniczym ich celem było poznanie opinii na temat głównych cech psychospołecznych i kompetencyjnych nauczycieli wychowania fizycznego (ze streszczenia).

SiM z. 273. Biblioteka w środowisku współczesnej uczelni wyższej. Księga jubileuszowa 45-lecia Biblioteki Głównej Politechniki Opolskiej 1966-2011. Opracowanie zbiorowe pod red. Elżbiety Czerwińskiej i Anny Jańczyk. Jubileuszowe wydawnictwo jest zbiorem referatów autorstwa pracowników Biblioteki Głównej Politechniki Opolskiej i próbą zaprezentowania zarówno historii jak i współczesnych zagadnień z działalności biblioteki akademickiej. Fakty i dane zamieszczone w publikacji pochodzą ze sprawozdań biblioteki i jej oddziałów, dokumentacji bibliotecznej, archiwum uczelni oraz fachowej literatury (z Przedmowy).

SiM z. 274. Waldemar Gakan. Recepcja twórczości Raimera Marii Rilkego w Polsce 1903-2003. Książka dokumentuje fenomen 100-letniej translacyjnej i krytyczno-literackiej recepcji jednego z najwybitniejszych poetów literatury austriackiej. Na zebrany materiał składają się wydania książkowe i publikacje prasowe przekładów Rilkego (recepcja podmiotowa) oraz towarzyszące im opracowania - recenzje, omówienia, eseje, polemiki i inne - związane z ich edycją, jak również z osobą samego poety (ze streszczenia).

 oprac. Małgorzata Kalinowska

Diagnostyki i Monitoringu Maszyn Elektrycznych

Laboratorium Eksploatacji,